Αρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντής
ΣΠΥΡΙΔ. ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ 199— ΤΟΜ. Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 9 Φεβρουαρίου 1892 ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δι' ἓν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεὰν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορήματος τοῦκ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομήν των καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεὰν πλῆρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἄνευ δὲ τῆς πληρωμῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

ΕΘΝΙΚΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ, ΑΛΛΗΛΟΦΑΓΙΑ, ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ

Ἢ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΠΡΟΛΗΦΘΩΣΙΝ ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΣΩΘΩΜΕΝ ΚΑΙ ΕΥΔΑΙΜΟΝΗΣΩΜΕΝ

ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

Ζ΄.

Ἀφιχθέντες τὸν Ἰούλιον τοῦ 1888 εἰς Λονδῖνον πάραυτα ἐνησχολήθημεν εἰς τὸ πρῶτον καὶ οὐσιωδέστερον μέρος τοῦ μονοπωλίου τῆς σταφίδος. Τοῦτο δὲ ἦτο οὐχί, ἐὰν ἡ μονοπωλουμένη μέχρι τοῦδε παρὰ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἀγγλίαν Κορινθιακὴ σταφὶς γίνεται μονοπώλιον, διότι ἀφοῦ ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἡ μόνη χώρα εἰς ὅλον τὸν κόσμον παράγουσα τὸν τοιοῦτον σταφιδοκαρπόν, μόνη καὶ μονοπωλῆ, μόνη καὶ δύναται νὰ ἱδρύσῃ μονοπώλιον τοιούτου εἴδους ἐν τῷ ἐμπορίῳ, διότι μόνην αὐτὴν ἐπροίκησεν ἡ φύσις διὰ τοῦ τοιούτου μοναδικοῦ καρποῦ, ἀλλ' ἐνησχολήθημεν πῶς ἠδύνατο τις νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐν Ἀγγλίᾳ καθὼς καὶ εἰς τὰς ἀχανεῖς ἀποικίας της τὸ περίσσευμα τῆς παραγωγῆς τοῦ προϊόντος τούτου εἰς νέον βιομηχανικὸν κλάδον, ἀφοῦ ἡ Γαλλία κατεγίνετο συμβοηθουμένη παρὰ τῶν ἑλλήνων ἐμπόρων καὶ κερδοσκόπων νὰ ὑποτιμήσῃ τὸ πλουσιώτατον καὶ μοναδικὸν τοῦτο δῶρον ἡμῶν τῆς φύσεως, ὑποβιβάσῃ δὲ τοῦτο εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν βοτρύων καὶ κοινῶν σταφυλῶν, ἐξ ὧν πλημμυρεῖ ὅλος ὁ κόσμος. Καὶ τότε βεβαίως τοῦτο ἕνεκα τῆς βλακίας ἡμῶν ἔχανε μοναδικὰς καὶ ἐξαιρετικὰς μονοπωλικὰς ἀρετάς, δι' ὧν ἡ φύσις τὸ ἐπροίκισε.

Εἴχομεν λοιπὸν συλλαβεῖ τὴν ἰδέαν τῆς κατασκευῆς κονιὰκ καὶ ἐδημοσιεύσαμεν τοῦτο ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» καὶ ἀνεπτύξαμεν καὶ τοὺς τρόπους, δι' οὓς θὰ κατορθωθῇ διὰ τῆς ἐναργεστέρας καὶ πρακτικωτέρας μεθόδου, ἐφ' ἧς στηρίζονται ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ αἵ τε μικραὶ καὶ μεγάλαι ἐπιχειρήσεις.

Ἄρα προέβημεν μετὰ τὴν ἄφιξιν ἡμῶν ἐν Ἀγγλίᾳ νὰ πληροφορηθῶμεν παρὰ τῶν αὐθεντικωτέρων πηγῶν, κατὰ πόσον εἴχομεν δίκαιον τίνας ἠδύνατο νὰ συναντήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δυσκολίας ἐὰν ποτὲ ἠσπάζετο τὸ περὶ μονοπωλίου σχέδιον μας εἰς τὴν κατασκευὴν οἰνοπνευμάτων διὰ τοῦ σταφιδοκαρποῦ.

Ἐγράψαμεν πρὸς διάφορα τῆς Ἀγγλίας Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας Οἰνοπνευματοποιεῖα (Distilleries) ἐρωτῶντες, ἐὰν ἐκ τοῦ σταφιδοκαρποῦ μόνον δύναταί τις νὰ κατασκευάσῃ καθαρὸν καὶ γνήσιον Κονιάκ, καὶ πόσας ρευστὰς λίτρας ἐξ ἑνὸς κανταρίου σταφίδος δύνανται νὰ κατασκευασθῶσι, ποῖα δὲ ἤθελεν εἶσθαι ἡ ὁλικὴ ἀξία τῆς κατασκευῆς μιᾶς συνήθους τοῦ κονιὰκ φιάλης, ὑπολογιζομένου ἐν Λονδίνῳ τῆς ἀξίας τοῦ κανταρίου τοῦ σταφιδοκαρποῦ πρὸς τεσσαράκοντα σελίνια, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τότε φόρου, ὅπερ ἦτο τιμὴ ἡ ἀνωτάτη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατὰ μέσον ὅρον δι' ὅλας τὰς ποιότητας τοῦ σταφιδοκαρποῦ.

Τινὲς τῶν βιομηχάνων τούτων ἀπήντησαν λακωνικῶς, ἄλλοι ἐσίγησαν. Αἱ ἀπαντήσεις περιωρίζοντο εἰς ὀλίγα. Ἐσυμφώνουν ὅμως ἅπαντες, ὅτι διὰ τοῦ σταφιδοκαρποῦ γίνεται κονιάκ. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον πάντων εἶνε, ὅτι εἷς ὑπέδειξε τὴν κατασκευὴν ἑτέρου οἰνοπνεύματος μᾶλλον κερδοφόρου, οὗτινος ἡ ἀνάλωσις εἶνε μεγαλειτέρα ἐν Ἀγγλίᾳ δηλ. τοῦ Ἰρλανδικοῦ ἢ Σκωτικοῦ Οὐίσκη, ὅπερ διὰ τῆς σταφίδος κατασκευαζόμενον γίνεται ἰσχυρότερον, εὐγευστότερον καὶ θὰ ἀποβῇ ἔτι μᾶλλον προσφιλέστερον εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαόν, ἀπὸ τὸ κοινὸν Οὐίσκη.

Μετὰ τὰς πληροφορίας αὐτὰς δὲν ἔμεινε, ἢ νὰ ἴδωμεν προσωπικῶς τοὺς ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐγγὺς τοῦ Λονδίνου ἐργοστασιάρχας, συλλέξωμεν δὲ παρ' αὐτῶν προφορικῶς τὰς ἐπιλοίπους λεπτομερείας.

Ἡ ἔρευνα αὕτη ὑπῆρξε μακρὰ καὶ ἐπίπονος, διότι τινὲς τῶν ἐργοστασιαρχῶν ἀπέφευγον νὰ μᾶς δώσουν τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἐζη-

τήσαμεν, προφάσει ἀγνοίας, ἄλλοι ἦσαν ἀπόντες καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπεφύγαμεν νὰ ἀκροασθῶμεν τὰς τῶν προσωπαρχῶν ἢ ἀντιπροσώπων των ὡς μὴ αὐθεντικάς.

Δμείναμεν ἐν Ἀγγλίᾳ κατ᾽ ἀνάγκην ἀντὶ δύο μηνῶν ὡς προὐτιθέμεθα, δέκα περιμένοντες τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν ὁ κ. Τρικούπης διώρισε διὰ τὰ ὕδατα τῆς Λέρνης.

Καθ᾽ ὃν χρόνον ἐκάμναμεν τὰς περὶ κονιὰκ καὶ μονοπωλίου τῆς σταφίδος ἐρεύνας ἡμῶν ἐπανείδομεν ἐν τῷ Reform Club πολλοὺς τῶν ἀρχαίων φίλων μας μεγάλους ἐπιχειρηματίας καὶ κεφαλαιούχους, μετά τινων τῶν ὁποίων ἄλλοτε συνήψαμεν ἐκτενεῖς ἐπιχειρήσεις, καὶ ὑποδείξαντες πρὸς αὐτοὺς τοὺς φυσικοὺς πόρους τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ πόσον εἶνε ἔτι ἡ Ἑλλὰς παρθένος χώρα εἰς τὰ τοιαῦτα οὐδεμίαν εὕρομεν δυσκολίαν νὰ πείσωμεν αὐτοὺς νὰ ἀναδεχθῶσι τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὑδάτων τῆς Λέρνης εἰς διάφορα βιομηχανικὰ ἔργα, προβῶσι δ᾽ εἰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις ἐν Ἑλλάδι.

Δυστυχῶς ἡ τριπρόσωπος ἐπιτροπὴ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως προφάσει τοῦ γάμου τοῦ Διαδόχου ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους δὲν μετέβη εἰς Λέρνην, ὅταν δὲ μετέβη ἐπὶ ποδὸς ἐντὸς τινῶν ὡρῶν ἐσπούδασεν, ἐμελέτησε καὶ ἐξέθεσεν, ὅσα δὲν ἦσαν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναγκαῖα, καὶ ὅσα ἀναγκαῖα δὲν ἦσαν ὀρθά.

Ἀπεστάλη ἡ τοιαύτη ἔκθεσις πρὸς ἡμᾶς προσεγγιζόντων τῶν Χριστουγεννῶν ἐποχῆς τῆς μόνης καταλλήλου νὰ πληροφορηθῇ τις τὰς ἀληθεῖς τιμὰς τῆς σταφίδος ἐν τοῖς παντοπωλείοις καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Mincing Lane ἐξ οὗ τινες Βουρλούμιοι ἀγύρται ἐσφενδόνιζον ὑπὲρ τοῦ συμφέροντός των τὰς ἐντύπους κλεπτοεγκυκλίους των, δι᾽ ὧν ἐδηλητηρίασαν τοσοῦτον τὴν κοινὴν γνώμην κατὰ τοῦ μονοπωλίου τοῦ σταφιδοκαρποῦ τὴν λαμπροτέραν ἐποχὴν τῆς ἱδρύσεώς του ἀγορεύοντες συγχρόνως ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ δασμοῦ ἐπίσης χάριν τοῦ συμφέροντός των ὅπως οἱ σταφιδοκτήμονες ἐξαποστείλωσι πρὸς αὐτοὺς περισσότερον πρᾶγμα σύροντες τριμήνως ἐπ᾽ αὐτῶν, ἔχωσι δὲ εἰς χεῖράς των περισσότερα ξένα κεφάλαια πρὸς κίνδυνον τῆς παραγωγῆς.

Διετρέξαμεν καθ᾽ ὅλον τὸν Δεκέμβριον πλείστας ἐνορίας τοῦ Λονδίνου, πότε ἐφ᾽ ἁμάξης, πότε διὰ τῶν ὑπογείων σιδηροδρόμων, πότε πεζῇ καὶ ἄλλοτε διὰ τῶν λεωφορείων, ἐκ τῶν πλουσιωτέρων, ὁδῶν τῆς Οὐεστ-Ἐντ μέχρι τῶν πτωχοτέρων τῶν παραποταμίων καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς πτωχολογιᾶς εὕρομεν δὲ τὸν σταφιδοκαρπὸν πωλούμενον τρεῖς πέννας καὶ 4 πέννας τὴν λίτραν, τουτέστι εἴκοσι καὶ τριάκοντα σελίνια τὸ καντάρι, ἤτοι εἴκοσι καὶ τριάκοντα λίρας τὸν τόνον.

Παρὰ τοῖς παντοπώλαις καὶ μάλιστα τοῖς τῶν μικρῶν εὐώνων παντοπωλείων αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων τροφίμων εἶνε γεγραμμέναι ἐπ᾽ αὐτῶν μετὰ μεγάλων ἀριθμῶν ὁριστικαί, δι᾽ ὃ εἰσέρχεσθε καὶ πληρώνετε πᾶν ὅτι ἀγοράζετε χωρὶς παζάρια. Εἰς τὰ μεγάλα καὶ ἀριστοκρατικὰ παντοπωλεῖα αἱ τιμαὶ δὲν γράφονται, εἶνε ἄγνωστοι καὶ ὀφείλετε ὡς εἰσέλθετε νὰ ἐρωτήσητε αὐτάς, ἢ νὰ ζητήσητε τὸ ἔντυπον τιμολόγιόν των, ὅπως πληροφορηθῆτε αὐτάς. Ἐννοητέον, ὅτι εἰς τὰς τιμὰς ταύτας τότε περιελαμβάνετο καὶ ὁ τελωνειακὸς δασμὸς ἑπτὰ σελίνια τὸ καντάρι ἤτοι ἑπτὰ λίρας στερλίνας ὁ τόννος.

Ἀλλ᾽ ὁποῖαι ἦσαν αἱ ποιότητες τοῦ ἐκτεθειμένου πλυμένου, ἐκκαθαρισμένου καὶ ἐστιλβωμένου σταφιδοκαρποῦ; Εἰς τὴν ὄψιν, εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ τμήματος, ἐν ᾧ ἐξετίθοντο ὅλαι ἦσαν ὅμοιαι, εἰς τὴν γεῦσιν ὅμως ἐκ τοῦ ξυνοῦ εἰς τὸ στιφὸν ἔχουσαι τὸ ἀμμῶδες καὶ μπαγιάτικον ἕνεκα τῆς ἀγνώστου χρονολογίας ἐν ταῖς ἀποθήκαις. Τίνος ἔτους παραγωγαὶ ἦσαν, ἦτο ἄγνωστον, αἱ παραγωγαὶ τῶν ἐτῶν συγχωνευμέναι εἰς μίαν.

Λύπη καὶ χαρὰ κατεθορύβει ἡμᾶς, λαμβάνοντας τὰς σημειώσεις ταύτας. Λύπη διὰ τὴν τοιαύτην κατάπτωσιν τοῦ προϊόντος ἡμῶν, τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς ὑγιεστέρας τροφῆς μετεβάλλετο διὰ τὸν πτωχὸν λαὸν τῆς Ἀγγλίας εἰς πᾶν ἕτερον, ἢ ὑγιεινὸν βρῶμα. Χαρά, διότι διεβεβαιούμεθα, ὅτι ὅσα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν τύπον εἰς Ἀθήνας περὶ τῶν ποιοτήτων καὶ τιμῶν ἦσαν βάσιμα, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ὁ τρισαγύρτης Βουρλούμης καὶ οἱ ὀπαδοί του διέψευδον, φόβῳ μὴ τὸ μονοπώλιον καταργήσῃ διὰ παντὸς τὸ νοσφητικὸν ἐμπόριόν των, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον τινὲς τῶν σταφιδεμπόρων Ἑλλήνων τοῦ Λονδίνου εἰλικρινῶς καὶ ἐντίμως μᾶς διεβεβαίωσαν. Δηλ. ὅτι πάντα, ὅσα περὶ μονοπωλίου τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἐδημοσιεύσαμεν ἦσαν εἰλικρινῆ, ἀληθέστατα καὶ πρακτικώτατα, ἀλλ᾽ ὅτι τὸ μονοπώλιον ἤθελε καταστρέψει τὸ ἐμπόριόν των, ἤθελε παύσει τὰς ἐργασίας των καὶ μόνον διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὰ διέψευδον.

Τί θὰ ἐγενόμεθα τότε ἡμεῖς, εἶπεν εἷς κύριος ἐξ αὐτῶν πρό τινων μηνῶν πρὸς ἡμᾶς ὅταν μᾶς ἐπεσκέφθη εἰς Ἀθήνας;

Ἐν τούτοις εὕρομεν τὴν σταφίδα εἰς κυτία περιεκτικὰ δέκα λιτρῶν εἰς τοὺς μεγάλους καὶ πλουσίους παντοπώλας πρὸς ὀκτὼ σελίνια τὸ κυτίον, ἐξ οὗ ἀφαιροῦντες ἓν σελίνιον τὸ πολὺ διὰ τὸ κυτίον εὑρίσκομεν τὸν σταφιδοκαρπὸν πρὸς 50 λίρας τὸν τόνον. Ὁποίους δύναταί τις νὰ κάμῃ συνδυασμοὺς κερδοφόρους τούτου τοῦ προϊόντος διὰ τοῦ μονοπωλίου;

Περιήλθομεν κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰς Λονδῖνον διαμονῆς ἡμῶν τῶν δέκα μηνῶν πρὸ πάντων τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1888 καὶ Ἰανουάριον τοῦ 1889 ἄνευ ὑπερβολῆς 500 παντοπωλεῖα τοῦ Λονδίνου μικρὰ καὶ μεγάλα, συνδιελέχθημεν μὲ τοὺς πλείστους τῶν παντοπωλῶν ἄνευ γνώσεως αὐτῶν περὶ μονοπωλίου, ζητοῦντες νὰ πληροφορηθῶμεν ἓν καὶ μόνον πρᾶγμα τουτέστι ἐὰν τὸ ἀγλικὸν κοινὸν ἤθελε γογγύσει ὅταν εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν 3 καὶ 4 πεννῶν ἤθελε τοὺς προσθέσῃ μίαν μόνην πένναν δηλ. αὐξήσουν τὴν τιμὴν ἐκ 4 πεννῶν εἰς 5 πέννας τὴν λίτραν.

Οἱ περισσότεροι ἀπεκρίθησαν, ὅτι δὲν ἤθελαν τὸ αἰσθανθῇ ἐὰν τὸ μέτρον ἦτο γενικὸν καὶ δὲν ἐπήρχετο ἄλλη μεγαλειτέρα αὔξησις. Ἀλλ᾽ ἐὰν μόνον τινὲς ηὔξανον τὴν τιμὴν καὶ ἄλλοι διετήρουν αὐτήν, τὸ κοινὸν πάντοτε τρέχει εἰς τὴν χαμηλὴν τιμὴν ἐκτὸς τῶν πελατῶν οἵτινες δυσκόλως ἐγκαταλείπωσι τὸν παντοπώλην φοβούμενοι νὰ μὴ περιέλθωσιν εἰς τὰ χειρότερα καὶ διότι πληρώνουν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος. Τινὲς ἀπεκρίθησαν, ὅτι εἴς τινα τρόφιμα τῆς ἀνάγκης γίνεται μέγας πάταγος, ὅταν ἀνεβοκατεβαίνωσιν αἱ τιμαὶ εἰς τὰ παντοπωλεῖα, ἀλλὰ διὰ τὴν σταφίδα οὐδείς, διότι ὅλο πηγαίνει κάτω εἰς ὑποτίμησιν ἐνῷ πρό τινων ἐτῶν τὴν ἐπλήρωναν τόσον ἀκριβά.

Αἱ πληροφορίαι αὗται καὶ ἕτεραι, τὰς ὁποίας συνέλλεξα περὶ ὧν εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ἡμῶν θὰ ὁμιλήσωμεν μὲ ἔφερον εἰς το βάσιμον ἀποτέλεσμα, ὅτι ἐὰν πωλήσωμεν ἢ μᾶλλον ἡ κυβέρνησις μονοπωλοῦσα πωλήσῃ τὸν σταφιδοκαρπὸν κατ᾽ εὐθεῖαν πρὸς τὸ ἀγγλικὸν κοινόν, μόνον μὲ μίαν πένναν κέρδος περισσότερον, ἢ ὅτι αὐτὴ θὰ ἀγοράζεται ἀπ᾽ εὐθείας παρὰ τῶν σταφιδοκτημόνων ἠδύνατο νὰ εἰσπράττῃ ἐν Λονδίνῳ τοὐλάχιστον 500,000 λίρας στερλίνας ἐτησίως, τουτέστι 18,000,000 ἐκ μόνων τῶν πωλήσεων τοῦ σταφιδοκαρποῦ διὰ τροφὴν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς σήμερον γίνεται. Καθ᾽ ὅτι ἑκάστη πέννα προστιθεμένη εἰς τὴν τιμὴν τῆς σταφίδος ἐν τοῖς παντοπωλείοις ἀποτελεῖ ἐννέα λίρας τὸν τόνον, τοῦ ἀγγλικοῦ τόνου συγκειμένου ἐκ 2,200 λίτρων ἤτοι 2,200 πένας ὅπερ εἶνε σχεδὸν ἐννέα λίρας, κέρδος τὸν τόνον τῆς λίρας ἐχούσης 240 πένας, τῆς δὲ ἐτησίας ἀναλώσεως τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνερχομένης εἰς ἑξήκοντα χιλιάδας τόνων.

Τί θέλει εἰσπράξει ἐκ τῆς κατασκευῆς οἰνοπνευμάτων καὶ ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς σταφίδος εἰς τὰ ἄλλα κράτη διότι δύο πράγματα συγκροτοῦν τὴν βάσιν τοῦ μονοπωλίου τῆς σταφίδος, 1ον ὁ περιορισμὸς τῆς φυτείας, 2ον ὅλος ὁ σταφιδοκαρπὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ φορτώνεται διὰ τὸ τελωνεῖον τῆς διαμετακομίσεως τῆς Ἀγγλίας ἐκεῖθεν δὲ ἐξαγοραζομένη καὶ προπληρωμένη μεταφορτώνεται διὰ τὰ ἐπίλοιπα κράτη, μολονότι εἰσάπαξ εἰς τὴν οἰνοπνευματικὴν τῆς Ἀγγλίας ὀλίγον μέρος τοῦ σταφιδοκαρποῦ θὰ περισσεύσῃ διὰ τὰς ἐπιλοίπους χώρας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 Φεβρουαρίου. Σχεδὸν πᾶσαι αἱ πρωϊναὶ ἐφημερίδες φρονοῦσιν, ὅτι ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐξαχθῇ σαφὲς συμπέρασμα ἐκ τῶν δύο ἀντιφατικῶν ψηφοφοριῶν τῆς χθὲς ἐξ ὧν ἡ δευτέρα φαίνεται ἀκυροῦσα τὴν πρώτην.

Ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς Φλοκέ, ἐρωτηθεὶς ἡμιεπισήμως, ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξαγάγῃ τις ἐκ τῶν χθεσινῶν ψηφοφοριῶν τῆς βουλῆς συμπέρασμα πλήρους ἀποδοκιμασίας τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ κρατοῦσα ἐν τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις γνώμη εἶνε, ὅτι ἡ κρίσις θὰ λυθῇ διὰ μεταρρυθμίσεως τοῦ ὑπουργείου. Ἐν τούτοις δὲν ὑποδεικνύονται οἱ ὑπουργοί, οἵτινες θὰ ἀποχωρήσωσι τῆς ἐξουσίας.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 7 Φεβρουαρίου. Αἱ ἐκλογαὶ τῶν γερουσιαστῶν ὑπὸ τῆς δευτέρας σειρᾶς τῶν ἐκλογέως, εἶνε ὡς καὶ αἱ τῆς πρώτης εὐνοϊκαὶ εἰς τοὺς συντηρητικούς. Οὕτως ἐξελέχθησαν συντηρητικοὶ 39, ἀντιπολιτευόμενοι 5, ἀνεξάρτητοι 1, 4 ἐκλογαὶ θὰ ἐπαναληφθῶσι λόγῳ ἐλλείψεως ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν δύο ἐκλογῶν κατανέμονται ὡς ἑξῆς: Συντηρητικοὶ 81, ἀντιπολιτευόμενοι 14, ἀνεξάρτητοι 1. Ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαὶ δέκα τρεῖς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 Φεβρουαρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον	308.75
Γαλλικὸν 3 0)0	95.87
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	477.
Δάνειον τουρκικὸν	
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95.81
Νέον ρωσσικὸν	92,3)4
Ἑλληνικὸν 5 0[0	62,
» 4 0[0	54,
Αἰγυπτιακὸν	91, 62
Ἰταλικὴ ράντα	88,1)2
Προεξοφλητικὸς τόκος	3,0)0

(ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ)

ΒΟΥΛΗ

Σύνοδος Β΄. Περίοδος ΙΒ΄.

Συνεδρίασις τῆς 8ης Φεβρουαρίου.

Προεδρεία Ν. Γεωργιάδου

Κατὰ τὴν συνήθη ὥραν ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου καὶ εὑρεθέντων τῶν κ. βουλευτῶν ἐν ἀπαρτίᾳ ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπικυροῦνται.

Ὁ κ. Σ χ ι ν ᾶ ς ὁμιλεῖ κατὰ τῆς φορολογίας τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς κοσμηματογράφους.

Ὁ κ. Μ π ο ύ μ π ο υ λ η ς ζητεῖ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν, ἐρωτῶν πόσα γυμνάσια ἐπαρχιακὰ ὑπάρχουσι, ποία ἡ δαπάνη αὐτῶν, πόσοι οἱ καθηγηταὶ καὶ γυμνασιάρχαι κλπ.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διάταξιν,

καθ᾽ ἣν ἐπιψηφίζονται ἄνευ συζητήσεως:

1) τὸ νομοσχέδιον περὶ μὴ κλήσεως ἐφέδρων πρὸς ἄσκησιν

2) τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναβολῆς κατατάξεως διαθεσίμων ἀπογραφῆς 1891.

Ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μονοπωλίου τοῦ ἐν τῷ κράτει καταναλισκομένου καπνοῦ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Δ η λ ι γ ι ά ν ν η ς λέγει ὅτι πρόκειται νὰ αὐξηθῶσιν οἱ δασμοὶ κατὰ 15 0)0, γίνεται μικρὰ συζήτησις, καθ᾽ ἣν ὁ κ. Σ τ ε φ ά ν ο υ ὑποβάλλει παρατηρήσεις τινας, εἰπὼν ὅτι τὸ νομοσχέδιον

τοῦτο δὲν εἰσάγει τι νέον, ὅτι δὲ ὁ κ. Πρόεδρος καθέτων τοῦτο τὸ ἐθεώρησεν ὡς μέτρον πρὸς καταστολὴν τοῦ λαθρεμπορίου, ὥστε ἡ Βουλὴ καλεῖται νὰ ψηφίσῃ διατάξεις ἀπὸ πολλοῦ ὑφισταμένας καὶ λειτουργούσας ἄνευ οὐδεμιᾶς δυσχερείας.

Ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ἐλαχίστων τροποποιήσεων ἃς ἐπιφέρει ὁ συντάξας τὸ νομοσχέδιον, ἀποδεικνύεται ὅτι εἶνε μὲν ἐντριβὴς περὶ τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ ἀδαὴς περὶ τὴν δικαστικήν· οὕτω δὲ προϊὼν ὁ κ. Σ τ ε φ ά ν ο υ ἀνασκευάζει τὰς κατ᾽ αὐτὸν κακῶς ἐχούσας διατάξεις.

Ὁ κ. Μ α υ ρ ο μ α ρ ᾶ ς λέγει νὰ διασκευασθῇ ὅπου ἀντικρούει εἰς τὰς ποινικὰς διατάξεις καὶ νὰ ψηφισθῇ, διότι προστατεύει μεγάλως τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους καὶ διότι μέλλει νὰ προσφέρῃ ἀρκετὰ μεγάλους ἀριθμούς.

Ὁ κ. Δ ρ α γ ο ύ μ η ς λέγει νὰ ἐπιτραπῇ τριῶν ἡμερῶν ἀναβολὴ διὰ νὰ γείνῃ ἡ προσήκουσα μελέτη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ὁ κ. Π ο τ α μ ι ά ν ο ς ἐκφράζει καὶ αὐτὸς ἐπιθυμίαν περὶ ἀναβολῆς, ὁ δὲ κ. Μ ο υ φ ί δ η ς λέγει ὅτι ἀνευρίσκει προφανεῖς ἀντιφάσεις μεταξὺ αὐτῶν τούτων τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου καὶ κατακρίνει τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ λαθρεμπορίου ὡς κλοπήν.

Τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις καὶ τὰ ὑποδειχθέντα παρὰ τῶν ἀνωτέρω βουλευτῶν ἐν ταῖς διατάξεσι πλημμελήματα, ὁ κύριος Δηλιγιάννης ἀνερχόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα, διὰ μακροῦ λόγου μὴ ἐπιδεχομένου ἀντίρρησιν ἀνασκευάζει. Περὶ δὲ τῆς γενομένης προτάσεως νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον καὶ νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέλεγξιν, λέγει ὅτι τοῦτο εἶνε σύστημα τακτικῆς, ὅταν τις δὲν θέλει νὰ ἐκφράσῃ ἀκεραίαν τὴν ἐπιθυμίαν του, ἀποκρούει δὲ τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ.

Μὴ γενομένης δεκτῆς τῆς ἀναβολῆς ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις τῶν περαιτέρω ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου. Περατωθείσης τῆς συζητήσεως ἐπιψηφίζεται ζὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἀκολούθων.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΑ

Ἀναρρώσας ἐντελῶς ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ἐξῆλθε προχθές. Μετ᾽ ὀλίγας δ᾽ ἡμέρας ἐξέρχεται καὶ ἡ ἡγεμονὶς Σοφία βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς της.

×

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐκτὸς τοῦ Βασιλέως, ὁ ἱσπανικὸς Μεγαλόσταυρος τῆς Ναυτικῆς ἀξίας ἐπιδοθήσεται προσεχῶς καὶ εἰς τὸν πρίγκιπα Νικόλαον, τὸ παράσημον δὲ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς τὸν τελετάρχην τῶν ἀνακτόρων κ. Μπουτούρην.

×

ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ

Ἐκτὸς τῆς ἐντόνου διαμαρτυρήσεως, ἣν καθυπέβαλον εἰς τὸν Βασιλέα, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλήν, οἱ καπνέμποροι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, συνῆλθον χθὲς εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τῶν Συντεχνιῶν καὶ προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου ἐκλέξαντες τὸν κ. Ν. Ζαμαντῖνον πρόεδρον τῶν ὑποδηματοποιῶν, Πολυδωρόπουλον πρόεδ. τῶν Ἀμαξηλατῶν, Θ. Χαλκωματᾶν τῶν ἐμπορορραπτῶν, Δ. Σταυρόπουλον τῶν καπνοπωλῶν καὶ Δ. Δημητρακόπουλον τῶν Κτηματομεσιτῶν.

Τῇ προτάσει δὲ τοῦ κ. Σταυροπούλου καὶ Δ. Καβέλλου προέβησαν εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, ὅπως δι᾽ ἀναφορῶν ὑπομνημάτων καὶ παντὸς μέσου παραστήσωσι τὸ ἄδικον, τὸ προσγενησόμενον εἰς τοὺς καπνεμπόρους καὶ παραγωγοὺς διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ νομοσχεδίου.

Σήμερον δὲ θέλει ἐπιδώσει ἴσως καὶ ἐπέδωκε ὑπόμνημα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Βασιλέα.

×

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Ὡς γνωστὸν ὁ περιώνυμος ἀρχαιολόγος καὶ διευθυντὴς τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς κ. Δέρπφελδ (Doerpfeld) ὅστις ἐκ πολλῶν μελετῶν του τεκμαιρόμενος ὅτι ἡ Ἐννεάκρουνος πηγὴ τοῦ Πεισιστράτου εἶνε κάτωθεν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐνεργεῖ πρὸ πολλοῦ ἀνασκαφὰς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ κατὰ τὴν μεταξὺ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ Πυκνὸς ὁδόν, ἀνεκάλυψε χθὲς στήλην ἐφ᾽ ἧς ἀναγινώσκεται ἡ ἀκόλουθος δίστιχος ἐπιγραφή:

ΗΟΡΟΣ
ΛΕΣΧΗΣ

Ὁ χαρακτὴρ τῶν γραμμάτων ἀνήκει εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τετάρτου π. Χ. αἰῶνος. Ἐκ τῆς παραδόξου δὲ ταύτης ἐπιγραφῆς πληροφορούμεθα τὸ πρῶτον ἤδη ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἐν Ἀθήναις λέσχη, περὶ ἧς οὐδεὶς τῶν ἀρχαιοτέρων ἢ νεωτέρων συγγραφέων ἀναφέρει τι.

×

ΤΑ ΓΥΜΝΑΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΘΩΡΗΚΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ

Ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Μεγάλη θωρηκτὴ μοῖρα ἐκ περιτροπῆς λαμβάνῃ ἀνὰ ἓν τῶν πλοίων τῆς μοίρας τῶν γυμνασίων ἐφ᾽ ὧν θέλουσι ἐπιβαίνει τὰ πληρώματα ἑκάστου τῶν θωρηκτῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν μεγάλην θωρηκτὴν μοῖραν πρὸς ἐκτέλεσιν ἁπάντων τῶν γυμνασίων εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος ἰδίως δὲ γυμνάσια τῆς σημάνσεως τῶν οἰακιστῶν εἰς τὰ ὁποῖα τὸ ὑπουργεῖον ἐπιμένει πλειότερον.

Σκέψις δὲ ὑπάρχει ὅπως ἡ μεγάλη μοῖρα συμπληρουμένη καὶ διά τινων τορπιλλοβόλων ἀποπλεύσῃ εἰς τὰ ἀνοικτὰ παράλια ἀφοῦ τὰ πληρώματα ἐκμάθωσι τελείως τὸν χειρισμὸν τῶν διαφόρων γυμνασίων.

×

ΘΗΡΙΩΔΗΣ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΜΟΣ

Εἰς τὸ χωρίον τῆς νήσου Κῶ ἡ ἑξῆς διεπράχθη στυγερὰ δολοφονία. Χήρα τις Φωτεινὴ καλουμένη εἶχε υἱὸν ὅστις ἦτο ἀπὸ καιροῦ τινος μεμνηστευμένος μετά τινος συγχωρίας του, πρὸς ἣν ὅμως ἀντεπάθη φοβερὰ ἡ μήτηρ του. Πρὸ μηνὸς ὁ υἱός της Γεώργιος ἐζήτει παρὰ τῆς μητρός του φόρεμά τι ὅπερ αὐτὸς εἶχεν ἀγοράσει, ἵνα τῷ προσφέρῃ εἰς τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας του, ἀλλ᾽ ἡ σκληρὰ μήτηρ του οὐδόλως ἐνόει ν᾽ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν δικαίαν του αἴτησιν, ἕως οὗ ἀπελπισθεὶς ὁ νέος ἤνοιξε τὸ κιβώτιον ἐν ᾧ τοῦτο ἐφυλάσσετο καὶ ἠρεύνα ἐν αὐτῷ ὅπως τὸ εὕρῃ· βλέπουσα τότε ἡ θηριώδης αὐτοῦ μήτηρ ὅτι τὸ φόρεμα θὰ τῇ ἀφῃρεῖτο ὁρμᾷ καὶ καταφέρῃ μετὰ δυνάμεως τὸ κάλυμμα τοῦ κιβωτίου ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ τοῦ υἱοῦ της ὅστις στραγγαλισθεὶς ἔμεινεν ὁ ταλαίπωρος ἄπνους.

×

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥΜΠΕΚΙΟΥ

Προχθὲς τὴν 3ην μ. μ. ὁ ἀστυνόμος τοῦ Γ΄ τμήματος κ. Μιχαλόπουλος μεταβὰς ἐν συνοδείᾳ εἰς τὸ χωρίον Μενίδιον εἰσῆλθεν αἰφνιδίως εἰς τὸ ἐκεῖ καφενεῖον τοῦ Ἰω. Κουρπατιώτου κατόπιν ἐρευνῶν κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ περὶ τὰς 9 ὀκάδας τουμπεκίου προερχομένου ἐκ λαθρεμπορίου.

×

ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΠΝΟΠΩΛΩΝ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν ὡς ἐμάθομεν πρόκειται νὰ διοργανωθῇ μεγάλη διαδήλωσις ὅλης τῆς πόλεώς μας τῶν καπνοπωλῶν καὶ πολλῶν συντεχνιῶν, ἥτις θὰ προσπαθήσῃ νὰ παραστήσῃ ἐπὶ τὸ ἐμφαντικώτερον τὸ μέγα ἄδικον, ὅπερ προσγίνεται εἰς τὴν τάξιν ταύτην.

×

ΟΜΙΛΟΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ἀκουράστου μουσικοῦ τῆς φρουρᾶς κ. Ν. Κοκκίνου κατηρτίσθη ὅμιλος ἐρασιτεχνῶν ἐκ 12 περίπου μελῶν μὲ μανδολίνα, κιθάρας καὶ λοιπὰ ὄργανα ὅστις θέλει μᾶς τέρψει κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Χθὲς τὴν ἑσπέραν εὐτυχήσαμεν νὰ τοὺς ἀκούσωμεν· εἶνε θαυμασίως συγκεκροτημένοι καὶ ἐκτελῶσι τὰ καλλίτερα μουσικὰ τεμάχια μετ᾽ ἀπαραμίλλου ἁρμονίας καὶ τέχνης.

×

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ἐν τῷ χωρίῳ Κακόσι τῆς Δομβραίνης προχθὲς ὁ χωρικὸς Γ. Σεκμανιζῆκος ἐν μέθῃ διατελῶν ἐτραυμάτισε καιρίως κατὰ τὴν κοιλιακὴν χώραν τὸν συγχώριόν του Ἀριστοτέλην Δημουλόπουλον. Ὁ τραυματισθεὶς διατρέχει κίνδυνον.

×

ΕΥΦΛΟΓΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Διὰ τοῦ προχθὲς καταπλεύσαντος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀτμοπλοίου τῆς ἑταιρείας Φλόριο Ρουμπατῖνο ἀφίχθη καί τις εὐλογιῶν ὁ Ἐμμανουὴλ Καρυδάκης ὅστις ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας εἰς Κάνθαρον.

×

ΕΚ ΤΗΣ «ΣΦΑΙΡΑΣ»

Οἱ ἐν Πειραιεῖ σιτέμποροι ἰδιοκτῆται ἀτμομύλων καὶ ἔμποροι ἀλεύρων σκοποῦσι ν᾽ ἀποστείλωσι τηλεγράφημα εἰς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, δι᾽ οὗ νὰ παρακαλῶσιν αὐτόν, ἵνα ἡ ἐπιληφθησομένη αὔξησις τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου σίτου ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου ἀλεύρου. Ἡ παράκλησις τῶν εἰρημένων ἐπιτηδευματιῶν εἶνε δικαιοτάτη· διότι, ἂν μείνῃ, ὡς ἔχει, τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ ἀλεύρου, τοῦ λοιποῦ ἅπαντα σχεδὸν τὰ ἄλευρα θὰ εἰσάγωνται ἔξωθεν, οἱ δ᾽ ἀτμόμυλοι Πειραιῶς θὰ περιέλθωσιν εἰς ἀχρηστίαν.

×

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Σήμερον πάλιν θὰ ἐντρυφήσῃ τὸ γυναικεῖον φῦλον εἰς τοὺς καλλιτεχνικοὺς «Παρισινοὺς Συρμοὺς» οἵτινες ἐκτὸς τῶν ὡραίων ἐργοχείρων θὰ ἔχουν καὶ τὴν νέαν πόλκαν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ Ι. Καρατζᾶ ἥτις παιχθεῖσα ἐν τῇ πλατείᾳ Συντάγματος ἐπέσπασε τὰ χειροκροτήματα τῶν περιπατητῶν.

×

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Παλαιοῦ στρατῶνος κρατούμενοι κατάδικοι Διαμαντῆς Μπαρουκλιάνος ἔχων προηγουμένας ἀφορμὰς ἐπετέθη καθ᾽ ἑτέρου καταδίκου τοῦ Γεωργίου Λάμπρου ἢ Γιαταγάνα διά τινος πελωρίου σουγιᾶ καὶ κατήνεγκε κατ᾽ αὐτοῦ ἐπανειλημμένως πέντε τραύματα ὁ ἀθεόφοβος ἅτινα κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἀστυνομίας εἶνε εὐτυχῶς ἀκίνδυνα.

×

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ

Οἱ νοσηλευόμενοι ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἡ «Ἐλπὶς» νέοι φοιτηταὶ Ρέντζος καὶ Γεωργίου εὑρίσκονται εὐτυχῶς ἐκτὸς κινδύνου. Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς ἐφάνη ἐπαισθητὴ βελτίωσις, ἐλπίζεται δ᾽ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως.

×

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Τὸ πρῶτον πεζικὸν σύνταγμα ἐπὶ κεφαλῆς ἔχον τὸν διοικητὴν αὐτοῦ Διάδοχον Κωνσταντῖνον ἐξέδραμε χθὲς μετὰ τῆς μουσικῆς ἀπὸ πρωΐας μέχρι Λιοσίων. Τὸ σύνταγμα ἐπανέκαμψεν ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ περιπάτου περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ διὰ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Κηφισιᾶς διηυθύνθη εἰς τὰ παραπήγματα.

×

ΝΑΥΤΙΚΑ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κατέστη γνωστὸν πρὸς ἁπάσας τὰς Ναυτικὰς ἀρχὰς ὅτι ἡ ἀνωτάτη ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ θέλει συνεδριάζει πρὸς εὐκολίαν τῶν παραπεμπομένων πρὸς αὐτὴν δι᾽ ἐξέτασιν τρὶς τῆς ἑβδομάδος, δὶς μὲν ἐν Ναυστάθμῳ καὶ ἅπαξ ἐν τῷ λιμεναρχείῳ Πειραιῶς διὰ τὰς τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ ταμείου.

Ἐκ τῆς τρικυμίας ἀνηρπάγη προχθὲς ἡ θύρα τοῦ ἐν τῷ λιμένι Ἀμοργοῦ φανοῦ.

Κατέπλευσεν χθὲς εἰς Βόλον τὸ αὐστριακὸν πολεμικὸν «Ἄλμπατρος».

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΔΟΣ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ 90 0]0

Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε μέσα, ἅτινα μεταχειρίζονται πρὸς καταπολέμησιν τῆς ὁλοωτάτου διὰ τὴν τρυφερὰν καὶ νηπιώδη νεότητα νόσου τῆς διφθερίτιδος ἀπέβησαν σχεδὸν ἀτελεσφόρητα. Ἐν μέσε τῆς ἀγνοίας καὶ ἀνικανότητος τοῦ ἐξευρεῖν τελ φ σφόρα μέσα κατὰ τῆς φρικαλέας ταύτης νόσου, ὁ καθηγητὴς Σέϊβερτ (Archives of Pediatries) προτείνει νέον ὅλως σύστημα θεραπευτικῆς τῆς διφθερίτιδος, ὅπερ ἐξήγειρε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος καθηγητὴς ἐρειδόμενος ἐπὶ τῷ γεγονότι, ὅτι αἱ ἐν τῷ φάρυγκι πρῶται ἐνδείξεις τῆς διφθερίτιδος παρουσιάζουσι ταύτην ὡς τοπικὸν νόσημα, ἐνῷ τοῦτο ἔχει τὴν ἀρχήν του ἐκ τῆς ἀγνώστου διεισδύσεως ἐν τῇ βλεννομεμβράνῃ τοῦ ὑπὸ τοῦ Κλεβστέφλερ ἀνακαλυ-

φθέντος βακτηριδίου (bacillus) τῆς βροτολοιγοῦ νόσου, ὅτι δὲ αἱ ἀναπτυσσόμεναι ψευδομεμβράναι δὲν ἀποτελοῦσι τὴν νόσον, ἀλλ' εἶνε ἀποτέλεσμα αὐτῆς καὶ ἀσφαλὴς ὁδηγὸς τῆς κάτωθεν αὐτῶν ἐνυπαρχούσης διφθεριτικῆς φλογώσεως, ἑπομένως ἡ κυρία θεραπεία δὲν πρέπει νὰ γένηται τοπική, διότι διὰ τῆς τοιαύτης θεραπείας, ὡς γενικῶς ἀπεδείχθη, δὲν καταστρέφονται τὰ δρῶντα βακτηρίδια, τὰ κάτωθεν ἐν τοῖς φλογισμένοις ἱστοῖς ὑπάρχοντα, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶνε σπερματοκτόνος. Ἡ δ' απομάκρυνσις τῶν ψευδομεμβρανῶν καὶ ἡ χρῆσις ἰσχυρῶν ἀντισηπτικῶν μέσων μένουσιν ἄνευ ἀποτελέσματος, διότι συντελοῦσι μόνον εἰς τὸ νὰ καυτηριάσωσι καὶ νὰ προσβάλωσι τὰς περικειμένας ὑγιεῖς βλεννομεμβράνας καὶ νὰ μεταδίδωσι τὰ βακτηρίδια ἔτι βαθύτερον, ἑπομένως ἡ τοιαύτη θεραπεία οὐ μόνον δὲν εἶνε σπερματοκτόνος, ἀλλ' οὐδὲν εὐχάριστον ἀποτέλεσμα ἐπιφέρει· ἐπὶ τούτων ἐρειδόμενος ὁ καθηγητὴς Σέϊβερτ ἀνεκάλυψεν ἴδιον μηχάνημα (συρίγγιον), δι' οὗ δύναται δι' ἰσχυρῶν διαλύσεων ἐκ χλωρίνης νὰ κάμη ἐγχύσεις καὶ καταστρέψη τὰ βακτηρίδια, τὰ ὁποῖα ἐνεργοῦσιν ἐπὶ τοῦ κατωτέρου στρώματος τῆς βλεννομεμβράνης

Τὸ ἀντιφάρμακον, τὸ καταστρέφον τὰ σπερματοζώφια (bacillus) τῆς νόσου ταύτης εἶνε τὸ νεωστὶ ἐν τῇ φαρμακοποιΐᾳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν προπαρασκευασθὲν ὕδωρ τῆς χλωρίνης, ἐξ οὗ γίνονται ἐγχύσεις δι' εἰδικῆς σύριγγος (ἥτις ἀντὶ μιᾶς ἀκωκῆς βελόνης, ἔχει πέντε κατὰ σειρὰν κατὰ πλάτος διατεταγμένας ἐπὶ μικροῦ δίσκου). Ἀμέσως διὰ τῆς πιέσεως καθ' ὅλον αὐτῶν τὸ μῆκος τῶν ἀκωκῶν τῆς σύριγγος ἐπὶ τῶν ψευδομεμβρανῶν τὸ φάρμακον διεισδύει εἰς τοὺς κάτωθεν ὑπάρχοντας φλογισμένους ἱστοὺς τῶν προσβληθέντων μερῶν. Τοιουτοτρόπως δὲ φέρεται εἰς ἄμεσον συνάφειαν μετὰ τῶν βακτηριδίων καὶ τῶν κόκκων τῆς διφθερίτιδος, ἅτινα ἀμέσως καταστρέφονται καὶ ἡ νόσος πάραυτα σταματᾷ. Ἡ μετὰ τῆς χλωρίνης συνάφεια τῶν προσβληθέντων μερῶν ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς θεραπείας.

Μετὰ τὴν ἐκ χλωρίνης ἔνεσιν δίδεται πρὸς γαργάρισμα ἓν ἢ δύο γραμμάρια βάμματος ἰωδίου καὶ δέκα συμπεπυκνωμένου καρβολικοῦ ὀξέως (φαινικοῦ) ἐντὸς 3 οὐγγιῶν ὕδατος, πρὸς δὲ κοχλιάριον τεΐου ὁτὲ μὲν πρὸς γαργάρισμα, ὁτὲ δὲ πρὸς κατάποσιν ἀνὰ 15 λεπτὰ τῆς ὥρας καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς 6 π. μ. μέχρι τῆς 12 τοῦ μεσονυκτίου· διὰ δὲ τὰς νεωτέρας ἡλικίας παιδία δηλ. τὰ βρέφη δίδεται ἐκ τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου πέντε σταγόνες διὰ γαργάρισμα καὶ ἥμισυ κοχλιάριον ἀνὰ ἡμίσειαν ὥραν πρὸς κατάποσιν. Πρὸς τούτοις ὠφέλιμον εἶνε καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἐξοιδημένων ἀδένων προστριβὴ ἐξ ἀλοιφῆς, κατεσκευασμένης ἐκ ψευδαργύρου ἢ ὑδραργύρου ἀνὰ 2 ἢ 3 ὥρας, πρὸς δὲ ἐπιτίθεται ἐὰν εἶνε ἀνάγκη ἐπὶ τῶν ἐξοιδημένων μερῶν τοῦ λαιμοῦ μικρὰ κύστις ἐκ πάγου. Ὅταν δὲ ἡ νόσος περιορίζεται καὶ αἱ ψευδομεμβράναι καταστρέφωνται ὑπὸ τῶν ἐνέσεων τῆς χλωρίνης, ἡ θερμοκρασία ἐλαττοῦται κατὰ 3 ἢ 4 τοὐλάχιστον βαθμοὺς καὶ τὰ ἐξοιδήματα ἐξαφανίζονται. Μολονότι δ' αἱ ψευδομεμβράναι μένουσι ἐν τῷ λάρυγγι ἐπὶ 2 ἢ 4 ἡμέρας, οὐδόλως εἶνε ἐπιβλαβεῖς. Ὁ καθηγητὴς κ. Σχέϊβερτ, ἀνήγγειλεν πρὸς τούτοις, ὅτι ἐκ 35 ἀσθενῶν μόνον δύο ἀπώλεσε διὰ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος μεθόδου, ἐξ οὗ ἀπεδείχθη, ὅτι αἱ διὰ τῆς χλωρίνης ἐνέσεις εἶνε ἀποτελεσματικαὶ καὶ σπερματοκτόνοι, ἑπομένως ἀρκούντως ἱκαναί, ὅπως παρακωλύσωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σπερμάτων τῆς διφθερίτιδος. Ἐν γένει τὰ ἀποτελέσματα τῆς νέας ταύτης θεραπείας εἶνε λαμπρά.

Σ. Σ. Συνιστῶντες τὴν νέαν ταύτην θεραπευτικὴν μέθοδον τῆς καταστρεπτικῆς ταύτης νόσου, παρακαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς συναδέλφους δημοσιογράφους, ὅπως δημοσιεύσωσιν ἐν συντόμῳ τοὐλάχιστον τὸ ἀντιφάρμακον τῆς νόσου καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ περιωνύμου ἰατροῦ Σχέϊβερτ παραγγέλματα,

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ

Κατ' εἰδήσεις ληφθείσας ἐν Ῥώμῃ ἐκ Σουδὰν τῆς 2 Φεβρουαρίου, μέσον Μασσάβας περὶ τοῦ ἐκραγέντος πολέμου ἐν Χαρτοὺμ μεταξὺ Ἀβδαλὰχ, ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν τῶν Βαγγάρων καὶ τοῦ Σερίφου ὅστις ἀξιοῖ τὸ Καλιφάτον, ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ὁ Σερίφης ἐν μέρει ἐνίκησεν. Ἅπασα δ' ἡ Κασσάλα ἠρημώθη. Κατὰ νεωτέρας δὲ εἰδήσεις, ἃς ἔλαβεν ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐκ Μασσάβας, ὁ Μενελὶκ ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τοὺς ἀπεσταλμένους πρέσβεις ὑπὸ τοῦ Μαγγάσα Ρὰς τῆς Τιγγρέ, προκηρύττων πόλεμον κατ' αὐτῶν. Αἱ δ' ἀρχαὶ τῆς Τιγγρὲ ἀπεφάσισαν ν' ἀντικρούσωσι τὴν εἰσβολήν.

Η ΡΩΜΑΙΚΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Πάπα ἐν Παρισίοις, Βιέννῃ καὶ Μαδρίτῃ ἔλαβον ὁδηγίας, ὅπως προσκαλέσωσι τὰς κυβερνήσεις, τῶν χωρῶν, ἔνθα εὑρίσκεται ἕκαστος πρὸς διορισμὸν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς χηρευούσας θέσεις τῶν καρδιναλίων. Ἐκ τούτου ἐξάγεται, ὅτι ὁ Πάπας λίαν προσεχῶς θὰ ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς προσεχοῦς συνόδου, καθ' ἣν, ὡς λέγεται, θὰ διορίσῃ καὶ Ἄγγλους καρδιναλίους.

ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΣΑΙΞΠΗΡ

Κατὰ τὸν τακτικὸν ἐκ Παρισίων ἀνταποκριτὴν τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου τὸ ὁσημέραι αὐξανόμενον ἐνδιαφέρον περὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Σαίξπηρ ἐν Γαλλίᾳ ἤρξατο προσφάτως, ὡς κάλλιστα δύναταί τις ν' ἀναμνησθῇ. Εὐτυχῶς ἡ φαντασιώδης συμμετοχὴ τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ Τριπλῇ Συμμαχίᾳ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὡς κατά τινας ἄλλας πασιφανεῖς, δὲν συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ θίξῃ τὴν πατριωτικὴν χορδὴν ἐν ταῖς ἐξενεχθείσιν σπουδαίαις κρίσεσι περὶ τῆς ἀγγλικῆς φιλολογίας, αἵτινες εἶνε τόσον εἰλικρινεῖς, ὅσον καὶ ἐνδιαφέρουσαι.

Ο ΚΕΔΙΒΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ὁ νέος τῆς Αἰγύπτου Κεδίβης τηρεῖ στάσιν ψυχρὰν καὶ ἀξιοπρεπῆ ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ σιρδάρου σὶρ Φρανσὶς Γρέμφελ καὶ τοῦ πολιτικοῦ τῆς Ἀγγλίας ἀπεσταλμένου σὶρ Ἔβελυν Βάριγκ. Συνεπείᾳ τούτου διέταξεν ἵνα πᾶσα διακοίνωσις, ἀφορῶσα τὰ στρατιωτικά, διαβιβάζηται αὐτῷ ἱεραρχικῶς διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, πᾶσα δὲ διακοίνωσις, ἀφορῶσα τὰς σχέσεις τῆς Αἰγύπτου μετὰ τῶν λοιπῶν δυνάμεων, διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

Ὁ Κεδίβης προέβη εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, διότι διεβιβάσθη αὐτῷ δι' ἑνὸς τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ σιρδάρη διακοίνωσις, ἀφορῶσα τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

ΠΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ
ΑΛΛ' Ο ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΞΗΡΑΝ

Περίεργον ναυτικὸν συμβὰν ἐγένετο πρό τινος ἐν Ἀγιακίῳ τῆς Κορσικῆς ἐξ ἧς ἀνηγγέλθη τὸ ἑξῆς: Ὁ πλοίαρχος Βέρτι κυβερνήτης τοῦ πλοίου Μαρί-Ἰωσηφίνα, διέταξε τὸ πλήρωμά του, ὅπως ἑτοιμασθῇ πρὸς ἀπόπλουν, ἀφοῦ τὴν πρό τινων ἡμερῶν τρικυμίαν διεδέχθη γαλήνη καὶ καλοκαιρία.

Συμφώνως πρὸς τὴν διαταγήν του τὴν ἐπομένην λίαν πρωῒ μετέβη εἰς τὸν λιμένα, ἀλλὰ τὰ μάλιστα ἐξεπλάγη ὅταν εἶδε ὅτι ἡ «Μαρία Ἰωσηφίνα» τὸ πλοῖόν του δὲν ὑπῆρχε ἐν τῷ λιμένι. Αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ πληροφορηθεῖσαι ταῦτα, ἐτηλεγράφησαν εἰς τὸν πλησιέστερον Φάρον, ἐξ οὗ ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν, ὅτι τὸ ἀποπλεῦσαν πλοῖον ἀπεῖχε δύο μίλια μακράν. Παρευθὺς δὲ μικρὸν ἀτμόπλοιον, ναυλωθέν, ἀπέπλευσεν πρὸς καταδίωξιν μετὰ ναυτικῶν χωροφυλάκων. Εἰκάζεται δ' ὅτι, τὸ πλήρωμα τῆς «Μαρίας Ἰωσηφίνας» εὑρισκόμενον ἐν κραιπάλῃ ἐκ δοθέντος συμποσίου καὶ ἐν στιγμαῖς ἔξω φρενῶν ἀπέπλευσε ἄνευ τοῦ πλοιάρχου.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπείου τοῦ Βατικανοῦ ἐκοινοποίησε τὴν ἀνακάλυψιν ἐξαισίων ἀθροισμάτων κηλίδων ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου. Τὸ ἄθροισμα ἐφάνη τὴν 5 Φεβρουαρίου πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ δίσκου, ἐνῷ τὴν 12ην ἤγγισαν σχεδὸν τὸ κέντρον τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου. Τὸ ὅλον ἄθροισμα ἐκτείνεται εἰς τὸ πέμπτον τῆς ὑλικῆς διαμέτρου ἢ 20 γηΐνους διαμέτρους.

Αἱ κηλῖδες αὗται κυρίως σύγκεινται ἐκ δύο μεγάλων πυρήνων περιβαλλομένων ὑπὸ μεγάλων σκιῶν· Ἐκτὸς δι' αὐτῶν ὑπάρχουσι μικρότεροι πυρῆνες καὶ 33 ἄλλοι λίαν μικροί· Διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τὰ ἄκρα τῶν πυρήνων ἐφαίνοντο λίαν τεταραγμένα. Οἱ δὲ μεγάλοι πυρῆνες ἦσαν ὁρατοὶ τῇ 12 Φεβρουαρίου διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ παρατηροῦντος διὰ σκοτεινῆς ὑέλου.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τῆς ἀγορᾶς Σύρου ἀνῆλθε κατὰ τὸν λήξαντα Ἰανουάριον εἰς 1,500,000 δραχμάς, ὧν τὸ πλεῖστον εἰς χρυσόν, διότι οἱ ἀγορασταὶ ἦλθον ἐκ Τουρκίας.

* * *

Χιὼν ἄφθονος κατεκάλυψε τὴν Λάρισσαν καὶ τὰς πέριξ αὐτῆς πεδιάδας τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα.

* * *

Ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ ἀριθμὸς τῶν ποιμνίων ὑπερέβη τὰ 3,000,000 κεφαλῶν τοῦ προπαρελθόντος ἔτους καὶ κατὰ 4,000,000 τοῦ 1881.

* * *

Ὁ Ἀλφόνσος Πρὰ δὲ Λαμαρτῖνος ἐγεννήθη ἐν Μακὼν τῆς Γαλλίας τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1792. Ὁ μεγαλείτερος οὗτος τοῦ αἰῶνός του ποιητὴς πρῶτος ἐποίησεν ᾠδάς, εἶδος ποιήσεως, ὅπερ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐτύγχανεν ἄγνωστον ἐν τῇ Γαλλικῇ ποιήσει. Ἔγραψεν ἐπίσης εὐδοκίμως καὶ εἰς τὸν πεζὸν λόγον. Ἀπὸ τοῦ 1853 ἤρξατο ἐκδίδων ἐφημερίδα τινὰ μηνιαίαν.

* * *

Μετὰ πολλὰς δοκιμασίας εὑρέθη, ὅτι ὁ φωνογράφος τοῦ Ἐδισσῶνος συγκεντροῖ τοὺς ἤχους εἰς τὸ τύμπανον τοῦ ὠτὸς οὕτως, ὥστε πολλοὶ τῶν κωφαλάλων μαθητῶν δύνανται ν' ἀκούωσι. Ἐκ τῶν τοιούτων μαθητῶν τῆς σχολῆς, ἔνθα ἐγένετο τὸ τοιοῦτον πείραμα, 56 παῖδες καὶ 26 κοράσια ἠδύναντο εὐδιακρίτως νὰ ἀκούσωσι λέξεις. 40 ἠδύναντο ν' ἀκούσωσι μουσικὴν καὶ μόνον 3 ἐξ ὅλων οὐδὲν ἤκουσαν.

* * *

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος χειμῶνος ἐν Βερολίνῳ ἐπιτυχῶς εὑρέθη νέος τρόπος πρὸς κατασκευὴν ἄρτου, εὐθηνότερος. Ὁ ἄρτος οὗτος συνίσταται ἐκ μίγματος ἀραβοσίτου καὶ σικάλεως, ὠνομάσθη δὲ ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρτοποιοῦ ἄρτος τοῦ Μούρφυ.

* * *

Εἷς ἐκ τῶν τελευταίων ἐπιζησάντων τῆς εἰς Μόσχαν ἐκστρατείας τοῦ 1812 ἀπεβίωσεν ἐν Λουδὲκ τὴν 9ην Φεβρουαρίου. Ὁ γέρων οὗτος στρατιώτης Δόχσε καλούμενος ἦγεν ἡλικίαν 108 ἐτῶν.

* * *

Ἡ νῆσος Ἰαμαΐκη τῶν μεγάλων Ἀντιλλῶν εἶνε λίαν εὔφορος καὶ πλουσία καὶ πρότερον ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν Ὑαμαΐ ἢ Ἰαναΐκα. Ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου τῷ 1494. Ἡ πρὸς καλλιέργειαν γῆ εἶνε μόνον πέντε μυριομέτρων, τὰ δὲ κυριώτερα αὐτῆς προϊόντα εἶνε ὁ καφὲς ἡ ζάκχαρις καὶ τὸ ῥῶμι, ἄλλα δὲ προϊόντα αὐτῆς εἶνε τὸ κακάον, ὁ βάμβαξ καὶ τὸ ἰνδικόν.

* * *

Ὁ μυθιστοριογράφος Ἐρρῖκος Μάκενζυ ἐγεννήθη ἐν Ἐδιμβούργῳ, οὗτος οὐ μόνον περιώνυμος ἦτο, ἀλλ' ἐκτήσατο ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος εἰσόδημα 12,000—15,000 λιρῶν στερλινῶν ἐτησίως· ἤκμασε δὲ κατὰ τὴν 17ην ἑκατονταετηρίδα.

* * *

Νέα εὑρέθη ἐφεύρεσις περὶ νέας σκηνῆς (τέντας), ἥτις πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸν γερμανικὸν στρατόν. Διαιρεῖται αὕτη εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ ἕτερον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπενδύτης ἐν καιρῷ βροχῆς. Βάρος δὲ ἔχει ὅταν εἶνε στεγνὸς 1.600 γραμμάρια, ὅταν δὲ βεβρεγμένος τὸ βάρος αὐτοῦ δύναται ν' ἀνέρχηται εἰς 2,000 γραμμάρια.

Ληξάσης τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ δημοσιεύσεως τῆς σπουδαίας πραγματείας «Πῶς κυβερνᾶται ἡ Μεγάλη Βρεττανία» ὀφείλομεν νὰ γνωστοποιήσωμεν, ὅτι ἡ ἐπιτυχεστάτη καὶ λαμπρὰ αὕτη μετάφρασις ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Φωμπλὰν ἐγένετο παρὰ τοῦ ἐγκρατεστάτου τῆς ἀγγλικῆς κ. Ἐμμ. Ι. Μαυρογορδάτου, ὅστις κοινωφελῶς φερόμενος δωρεὰν παρεχώρησεν αὐτὴν πρὸς τὸ κοινὸν διὰ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος». Εὐχαριστοῦντες αὐτὸν ἀπὸ καρδίας προσθέτομεν, ὅτι ἡ μετάφρασις αὕτη «πῶς κυβερνᾶται ἡ Μεγάλη Βρεττανία» πωλεῖται σήμερον εἰς τεῦχος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Π. Ἰασεμίδου ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 24 ἀντὶ δραχ. 3. Περιττὸν νὰ συστήσωμεν αὐτήν, διότι φρονοῦμεν, ὅτι οὐ μόνον ἕκαστος βουλευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἕκαστος πολιτευτὴς τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν κράτους ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸ τεῦχος τοῦτο, ὅπως καταφεύγῃ εἰς τοῦτο διὰ πᾶν σκολιὸν συνταγματικὸν ζήτημα παρ' ἡμῖν ἀναφυόμενον, διότι ἡ Ἀγγλία εἶνε τὸ πρότυπον ὅλων τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν.

95

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ'.

(συνέχεια).

Ὁ θάνατος τοῦ Μουσταφᾶ Γ'.

Ἂν ἡ φιλοδοξία μου εἶχε τὰ ὅρια τῶν τυχόντων ἀνθρώπων ἔπρεπε σήμερον νὰ εἶμαι ἡ σύζυγος τοῦ διδασκάλου μου Δὲ-Λάνσῃ καὶ τὸ ὄνομά μου κἂν δὲν ἤθελεν εἶσθαι γνωστὸν πρὸς τὴν Μεγαλειότητά σου. Αἱ τέχναι, αἱ ἐπιστῆμαι καὶ τὰ πειράματα ἅτινα διὰ θαύματα εἰς τὰς χώρας τῆς Ἠπείρου μετεχειρίσθην, ἤθελον ἴσως μὲ ἀναβιβάσει ὡς ἄλλην Πυθείαν εἰς τὸν κολοφῶνα τοῦ σεβασμοῦ, ὅπερ θὰ ἦτο τὸ ὅριον τῆς φιλοδοξίας μου, ἂν ἡ σκοτεινὴ μοῖρα δὲν ἔφερεν ἐνώπιόν μου εἰς τὰς πλέον νεαρὰς ἡμέρας μου τὸν γράφαντα τὴν ἐπιστολὴν ἣν χθὲς ἐλάβατε, τοῦ Ἀλῆ Τεπελενῆ λέγω.

Ναί! Μεγαλειότατε, γνωρίζω τὸν χαρακτῆρα τοῦ γράμματός του.

Ἅπασαι αἱ δυστυχίαι μου προέρχονται ἐκ τῆς γνωριμίας ταύτης. Νέα μετ' αὐτοῦ ὡς ἀδελφή, ὡς σύζυγος ἀνέβην καὶ κατέβην τὰ ὄρη καὶ τὰς κοιλάδας, καὶ διῆλθον τοὺς ποταμοὺς καὶ λίμνας. Ἀπελύτρωσα τὴν μητέρα του καὶ τὴν ἀδελφήν του ἐκ τῆς ἀτιμίας καὶ τοῦ θανάτου εἰς Γαρδίκιον ... τίς τὸ πιστεύει! ἀντὶ εὐγνωμοσύνης ἐζήτησε νὰ μὲ δολοφονήσῃ. Ἐπλούτισα τοῦτον, τίς τὸ πιστεύει ἀντὶ εὐχαριστήσεων ἐτέθη νὰ μοὶ ἀφαιρέσῃ τὴν ζωήν. Ἔδωσα πρὸς τοῦτον ἓν τέκνον καὶ ἀντὶ φιλανθρώπου αἰσθήματος ὡς τίγρις διψᾷ τὸ αἷμα τῆς μητρὸς καὶ τοῦ τέκνου, ὅπως νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα ἑνὸς πασσᾶ καὶ προβῇ εἰς τὸν βαθμὸν τούτου διὰ κληρονομίας. Ἀσφάλειαν πλέον δὲν εἶχον εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, τὸ ὄνομά μου εἶχε διασύρει ὁ παράνομος βέης διὰ χιλίων συκοφαντιῶν ... ἔφυγον καὶ ἦλθον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ἀνταλλάξω τὸν πεπλανημένον μου βίον μὲ ἄλλον ἔντιμον καὶ ἥσυχον. Δύο ἄνδρας ἐγνώρισα μεγαλειότατε εἰς τοῦτον τὸν κόσμον τὸν ἰατρὸν Δὲ-Λάνσῃ καὶ τὸν ἀλιτήριον διώκτην μου τὸν βέην τοῦ Τεπελενίου. Καὶ ὅμως νέα ὡς εἶμαι τὰ μαθήματα τοιαῦτα ἦσαν ὥστε ὡρκίσθην νὰ μὴ μεταβῶ εἰς τρίτου ἀγκάλας εἰμὴ ὡς ἔντιμος σύζυγος.

Ἀφιχθεῖσα εἰς Κωνσταντινούπολιν ἡ ἰατρικὴ φήμη μὲ ἔφερεν εἰς τὸ Σεράγιον. Αἴφνης εὑρέθην ἐπὶ ἑνὸς κρημνοῦ! κατέσχον ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ καλλιεργημένῳ νῷ σας θέσιν προτιμήσεως, ἣν πᾶσα ἄλλη ἐκλεκτὴ γυνὴ τοῦ πολυαρίθμου γυναικωνίτου σας δὲν ἠξιώθη. Ἡ θέσις αὕτη ἤθελεν προξενήσει ἄφραστον χαρὰν εἰς πᾶσαν ἄλλην ἢ ἐμέ.

Ὁ προηγούμενος βίος μου δὲν μ' ἐπέτρεπε οὔτε παλλακὶς ὑμῶν νὰ γείνω, οὔτε σύζυγος· ἡ ἐνεστῶσα θέσις μου δὲν μ' ἔδιδε τὸ θάρρος νὰ κάμω γνωστὸν πρὸς τὴν μεγαλειότητά σας τὴν τε καταγωγήν μου καὶ τὸ ὄνομά μου. Ἰδοὺ ἡ αἰτία δι' ἣν ἀπογωρίζομαι διὰ παντὸς ἀφ' ὑμῶν· ἠρνήθην σήμερον ὅτι εἶμαι ἡ Ζιδρὲ μόνον, διότι τὰ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἀλῆ κατὰ τῆς Ζιδρὲς εἶνε αὐτόχρημα κακεντρεχῆ ψεύδη, καὶ αἰσχραὶ συκοφαντίαι. Τὸ χιλιοστημόριον τῶν ἐμπεριεχομένων ἁμαρτωλὴ ὡς εἶμαι δὲν εἶνε ἀλήθεια. Ἤμην, τὸ ὁμολογῶ, κόρη ταπεινῆς καταγωγῆς, νεωτάτη καὶ ἀθῳοτάτη, ἠπατήθην ἐκ δύο ἀνδρῶν, ἰδοὺ ὅλον τὸ σφάλμα μου. Πλὴν φοβοῦ, ὦ μέγιστε αὐθέντα, τὸν γράφαντα τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην. Διὰ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ ὕψος ἐφ' οὗ τὸν ὠθεῖ ἡ φιλοδοξία του δὲν θὰ διστάσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου πτώματός σας νὰ πατήσῃ ἐὰν ἠδύνατο. Τὸ προλέγω, μεγαλειότατε, οὗτος εἶνε προωρισμένος εἰς τὴν ἀδιορθώτων πολιτικὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκονται αἱ χῶραι ἐκεῖναι νὰ ἀναβῇ ἐπ' αὐτῶν εἰς πεῖσμα ὅλης τῆς ἐξουσίας τῶν Σουλτάνων.

Τὸ κατ' ἐμὲ ἐγκαταλείπω τὴν πρωτεύουσαν ταύτην ἔχουσα τὴν καρδίαν βεβαρυμένην ὑπὸ ἀθυμίας καὶ θλίψεως οὐχὶ εὐκόλως διασκεδασθησομένην. Ἔχω τὴν φαντασίαν καταβεβλημένην μέχρι ἀπελπισίας. Ἀποσπῶμαι τοῦ ἀνδρὸς τὸν ὁποῖον τόσον ἐτίμων καὶ ἐσεβόμην καὶ ἠγάπων καθ' ἣν ὥραν γνωρίζω ὅτι ἔχει ἀνάγκην εἰς τὰς θλίψεις του εἰλικρινῆ παρηγορίαν ..... ἡ χείρ μου ἀδυνατεῖ νὰ προχωρήσῃ! τὰ δάκρυα τρέχουν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μου! ἄκουσον δι' ἐσχάτην φορὰν ἐκ μιᾶς πτωχῆς μὲν τὴν καταγωγὴν Ἀθιγγάνης πλὴν ἀνωτέρας εἰς τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς γνώσεις πολλῶν ὑψηλοτάτων κυριῶν τοῦ χαρεμίου σου, ἄκουσον δι' ἐσχάτην φοράν, φοβοῦ τὸν Ἀλῆν· ὑγείαινε Πατισάχ . . . ὁ μέγας Ἀλὰχ καὶ ὁ προφήτης του ἐλθέτωσαν εἰς βοήθειάν σου κατὰ τὰς δριμυτάτας ταύτας στιγμὰς τοῦ βίου σου. ΖΙΔΡΕ.

Ὅταν ὁ Σουλτάνος Μουσταφᾶς ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην ἔμεινεν ὡς ἐμβρόντητος, ἵστατο ὄρθιος πολλὰς στιγμάς! μετὰ ταῦτα ἔκραξε τοὺς θαλαμηγοὺς καὶ διέταξεν αὐτοὺς νὰ πέμψωσιν διαγγελεῖς εἰς ἅπασας τὰς ἄκρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ζητήσωσιν τὴν Ζιδρέ. Ἡ ἐντύπωσις ἣν ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη ἔκαμε πρὸς τὸν Μουσταφᾶ ἦτο ὑπὲρ τῆς Ζιδρὲς· εὐγενοκρατία μεταξὺ τῶν γυναικῶν τοῦ χαρεμίου δὲν ὑπάρχει. Αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι ἠγοράζοντο ἐκ πτωχῶν οἰκογενειῶν ὡς κόραι ὡραῖαι εἰς πᾶσαν τοῦ κράτους ἀγορὰν καὶ ἐπέμποντο εἰς τὸ Σεράγιον. Ἐννόησε τῆς Ζιδρὲς τὰ αἰσθήματα, ὅτι φωραθείσης ἅπαξ τῆς καταγωγῆς της δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἵσταται ἐνώπιόν του ὡς ἀνεξάρτητος Βενετὴ χριστιανή, ἀλλὰ μετέβαινε εἰς τὴν τάξιν τῶν ἄλλων γυναικῶν, οὖσα ὑπὸ τὴν φύλαξιν τῶν εὐνούχων, καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Σουλτάνου σύζυγος ἢ Ὀδαλίσκη.

Ἡ ἠὼς ἐκόπασε μικρόν τι τὴν ψυχικὴν τοῦ Μουσταφᾶ τρικυμίαν, ἀλλ' ἡ ἡμέρα ὁλόκληρος ἦτο ἡμέρα βασάνων. Κατέβη καὶ ἐπεριδιάβαζε μόνος εἰς τὸν κῆπον τῶν δωματίων του, ἐκάθητο, ἀνεγείρετο καὶ πάλιν ἐπεριπάτει καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἴχνος ποδῶν, εἰς τὸν ἐλαφρότερον ἦχον ἐνόμιζεν ὅτι ἤρχοντο νὰ τὸν εἰδοποιήσωσι τῆς Ζιδρὲς τὴν ἐπιστροφήν.

Παρῆλθον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τρεῖς ἡμέραι καὶ τρεῖς σκληρότεραι νύκται. Ἐπὶ τέλους ὁ Σουλτάνος Μουσταφᾶς ἀπώλεσε πᾶσαν ἐλπίδα νὰ ἐπανίδῃ τὴν Ἀθιγγάνην εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

Συνέλαβε τότε τὴν ἰδέαν νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ, ὅπως ἀπομακρυνθῇ διά τινα καιρὸν τοῦ Σεραγίου καὶ τῶν ἀδιεξόδων ῥαδιουργιῶν τοῦ Κισλάραγα καὶ τῶν ἐκπτώτων Σουλτανῶν.

Ἔπεμψε πάραυτα καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν Καϋμακάμην καὶ τὸν Ῥεΐζ-ἐφένδην καὶ ἐγνωστοποίησε πρὸς τούτους τὴν ἀπόφασίν του· εἰς μάτην οὗτοι ἐζήτησαν νὰ τὸν ἀποτρέψωσιν ἐκ τούτου. Ἐπὶ τέλους προσέθεσαν, ὅτι ἐχρεώστουν νὰ φέρωσι τὸ ζήτημα εἰς τὸ Διβάνιον καὶ ν' ἀφήσωσι τοῦτο ν' ἀποφασίσῃ.

Ὁ Μουσταφᾶς καὶ οἱ Οὐλεμάδες τὴν ἐπαύριον σύμφωνοι μετὰ τῶν ὑπουργῶν ἀπεφάνθησαν κατὰ τῶν σχεδίων τοῦ Σουλτάνου, προφασιζόμενοι ὅτι ἡ ἐξησθενημένη καὶ πάσχουσα ὑγεία τοῦ Σουλτάνου δὲν ἐπέτρεπε πρὸς τοῦτον ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς πρωτευούσης καὶ νὰ ἀναλάβῃ τοὺς ἐλαχίστους σωματικοὺς κόπους.

Εἰς τὴν εἴδησιν ταύτην ὁ Μουσταφᾶς ἔγεινεν ἔξαλλος· διεχύθη εἰς ὀργήν, εἰς βλασφημίας καὶ ἀπειλάς· ἦτο νῆστις ὅλην τὴν πρωΐαν· εἶχε ἀπολέσει τὴν γεῦσιν καὶ ὄρεξιν καὶ εἶχε παραμελήσει τοσοῦτον τὸ σῶμά του ὥστε τῶν νεύρων ἡ ἔκπληκτος κατάστασις ἐπηπείλει γαστρικὸν πυρετόν, παραλυσίαν τοῦ ἐγκεφάλου καὶ γενικὸν ἐκνευρισμόν.

Μετά τινας στιγμὰς ὅταν ἡ γαλήνη ἐπανήρχετο συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ Καϋμακάμου, αἴφνης τοῦ ἐφάνη, ὅτι ὁ θάνατος ἤρχετο νὰ τὸν πατάξῃ.

— Καϋμακάμη, ἀποθνήσκω ἔκραξεν! ὀρθωθεὶς καὶ μεγάλοις βήμασι περιπατῶν ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Κράτει με, νομίζω ὅτι θὰ πέσω. Πάραυτα φέρων τὴν χεῖρα εἰς τὸ πρόσωπον προσέθεσεν· ὢ χάνω τὴν ἀναπνοήν μου .... θὰ πέσω ... ἡ ψυχή μου πλησιάζει εἰς τοὺς ὀδόντας μου.

Ἔντρομος ὁ Καϋμακάμης προσκαλεῖ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Σεραγίου, τοὺς ἰατρούς, οἵτινες κρίνοντες ἐκ τοῦ σφυγμοῦ διαβεβαιοῦσι τὸν Σουλτάνον ὅτι κίνδυνος ἄμεσος δὲν ὑπάρχει, πλὴν κάλλιστα προβλέπουσι τὸν συνδυασμὸν τῶν τριῶν νόσων.

— Ἄ! ὀλίγας ἡμέρας ἔχει νὰ ζήσῃ πλέον ὁ Μουσταφᾶς, ἀναστενάζων εἶπεν ὁ δυστυχὴς Σουλτάνος, πίπτων ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου. Ὁ θάνατος τοῦ Γιαζιντζῆ Ζαδὲ εἶνε προφητεία τοῦ ἰδικοῦ μου, ὡς ὁ Σελὴμ Γ', ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τῆς καταναλωσάσης τοὺς λουτροὺς του ἐπροφήτευσε τὸν θάνατόν του, ὡς ὁ Μουράτης Γ', ἐκ τῆς θραύσεως τῶν ὑέλων τοῦ κιοσκίου του ἐπροφήτευσε τὸν ἰδικόν του, οὕτω κἀγὼ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Γιαζιντζῆ Ζαδὲ αἰσθάνομαι ὅτι δὲν εἶμαι μακρὰν τοῦ τάφου.

Ἐκ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ καταρροὴ ἐξ ἧς τοσοῦτον πρὸ ἐτῶν ὑπέφερεν ἐπικινδύνως μᾶλλον ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τοῦ λάρυγγός του, ἐπὶ τῆς καρδίας του ἐγεννήθη πολύπους ὁ νοῦς αὐτοῦ οὐδὲν ἑώρα καθαρὸν ἐνώπιόν του, ὑπέφερεν ὁ δυστυχὴς Μουσταφᾶς Γ' ἐξ κατὰ σειρὰν ἑβδομάδας μαρτυρικὴν ἀσθένειαν, τὴν περιγραφὴν καὶ τὰς λεπτομερείας τῆς ὁποίας ἵνα μὴ θλίψωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας ἐγκαταλείπομεν εἰς τὴν ἱστορίαν.

Ἐξέπνευσε τὴν 24 τοῦ Δεκεμβρίου 1773 εἰς τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του· Σουλτάνος ἤπιος, εὐεργετικός, κατὰ τὸ διάστημα τῆς δέκα καὶ ἑπταετοῦς βασιλείας του ἐστάθη δυστυχής, καθότι ἀφοσιωμένος εἰς τὰς ἀποκρυφίους ἐπιστήμας εἰς τὸν Καβαλισμὸν τῶν Μογρεβίδων, καὶ τὴν ἀστρολογίαν τῶν Αἰγυπτίων ἔστρεφε εἰς τὸ γελοῖον τὰς πολιτικὰς βάσεις τοῦ κράτους ἐφ' ὧν ἀενάως ἐζήτει νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀνυπάρκτους τούτων ἀρχάς. Ἦτο ἐργατικός, περίεργος διὰ τὸ διδάσκεσθαι καὶ μεγίστην κλίσιν εἶχε διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ βιβλιοδέτου.

Οἱ πυροβολισμοὶ τῶν φρουρίων τὴν 25 Δεκεμβρίου ἀνήγγειλον τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀβδοὺλ-Χαμίδ, ὅστις ἐκ τῆς πενταετοῦς αὐτοῦ ἡλικίας κατὰ σειρὰν τεσσαράκοντα τρία ἔτη ἦτο κεκλεισμένος εἰς τὸ Σεράγιον, ἄνευ πείρας τοῦ κόσμου, ἄνευ προτερημάτων ἄνευ κἂν προκαταρκτικῶν γνώσεων. Τὴν ἕκτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἀνάβασίν του ἀπῆλθεν εἰς τὸ τζαμίον τοῦ Ἐγιοὺδ διὰ νὰ ζωσθῇ τὴν σουλτανικὴν ῥομφαίαν· Ἡ πομπὴ ἦτο μία ἐκ τῶν σπανιωτάτων τὰς ὁποίας ποτὲ εἶδεν ἡ πόλις τῶν Κωνσταντίνων.

Τινὰς ἡμέρας καὶ ὁ γυναικωνίτης ἀπηλλάχθη τῶν δύο σουλτανῶν Σαληχᾶς καὶ Φατιμές, ἐνδίδων πρὸς τὰς ἀδελφάς του Ἀαζιμὲς καὶ Σεϊνέβ, ὧν τινων οἱ σύζυγοι ἔλαβον εἰς χεῖρας των τὴν διεύθυνσιν τοῦ κράτους.

Αἱ δύο Σουλτάναι ἐκλείσθησαν διὰ βίου ἑκάστη εἰς ἕνα τῶν θερινῶν παλατίων τοῦ Βοσπόρου, ὅπου μακρὰν τοῦ κόσμου, μακρὰν τῶν πολιτικῶν ῥαδιουργιῶν ὡς μοναχαὶ διῆλθον τὸ ἐπίλοιπον τῆς νεότητος αὐτῶν, τρώγουσαι προσευχόμεναι καὶ φρουρούμεναι ὑπὸ εὐνούχων. Τὸ προσεχὲς ἔτος 1774, τὰς 10/21 Ἰουλίου ἔληξεν ὁ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ῥωσσίας πόλεμος μὲ τὰς συνθήκας τοῦ Καϊναρτζῆ, εἰς τὰς ὁποίας οἱ Ῥῶσσοι πρὸς δεῖγμα τῆς εἰλικρινείας των πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀμοιβὴν τῶν σφαγῶν τὰς ὁποίας ὑπέφερον ἕνεκα τῶν Ὀρλὼφ καὶ τῆς Αἰκατερίνης ἐπέστρεψαν πρὸς τὴν Υ. Π. ὅλας τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους τὰς ὁποίας κατεῖχον καὶ μόνον περὶ τῆς γείτονος Μολδοβλαχίας ἐφρόντισαν.

Ἐπιστρέφομεν πρὸς τὸν ἥρωα τοῦ παρόντος εἰς Ἤπειρον συγγράμματος.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
Ὁ Σολιμὰν Πασσᾶς τοῦ Δελβίνου

Ἡ αἰφνίδιος φυγὴ τῆς Ζιδρὲς ἐκ τοῦ Σεραγίου καὶ ὁ θάνατος τοῦ Μουσταφᾶ Γ' ἔσωσαν τὸν Ἀλῆ ἐκ τῶν μέτρων ὅσων ὁ Σουλτάνος ἐμελέτα νὰ λάβῃ κατ' αὐτοῦ. Τὴν δραπέτευσιν ἐν τούτοις τῆς Ἀθιγγάνης καὶ τὰς μεταβολὰς τοῦ Σεραγίου ὁ Κισλάραγας ἀπέδιδε καθολικῶς εἰς τοῦτο, ὅθεν καὶ ἐνήργησε, ὅπως ὁ Ἀλῆς διωρισθῇ ἐκ μέρους τοῦ Διβανίου νὰ κατασκοπεύῃ κρυφίως τὸν γέροντα Πασᾶ τοῦ Ἀργυροκάστρου Σελὶμ Κόκαν.

Ἡ θέσις τῆς Ἠπείρου μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Πελοποννήσου εὑρίσκετο εἰς δεινὴν ἀνωμαλίαν. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκστρατευσάντων κλεπτῶν μετέβησαν εἰς τὰς Ἰονίους νήσους πρὸς ἐξασφάλισίν των ἄλλοι δὲ κατέφυγον εἰς τὰ ὄρη ἐφ' ὧν ἀποκλειστικῶς ἐδόθησαν εἰς τὸν ἁρματωλικὸν βίον. Μεταξὺ τούτων διεκρίνοντο οἱ ἀδελφοὶ Κατζαντῶναι τουτέστι οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ ἀκρωτηριασθέντος τὸ πρόσωπον ἐμπόρου τῶν ἡμιόνων.

Ὁ Σελὶμ πασσᾶς ἦτο ἀνὴρ τῶν μᾶλλον φιλανθρώπων καὶ ἠγάπα καὶ ἐπροστάτευε τοὺς καταδιωκομένους χριστιανοὺς μὲ ἀπαράμιλλον εἰς Τοῦρκον χριστιανικὴν ἀγάπην.

Ὁ Ἀλῆς ἤδη ἦτο πατὴρ δύο τέκνων.

Ἡ Ἐμινὲ τοῦ ἔδωσε ἐντὸς τινων ἐτῶν δύο υἱούς, τὸν Μουκτάρην καὶ τὸν Βελῆν, εἰς τὴν στοργὴν τῶν ὁποίων ἡ νέα γυνὴ ἐπαραμύθει τὸν ἄδικον θάνατον τοῦ πατρός της καὶ προσεκολλᾶτο ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν εἰς τὸν ἀλιτήριον Βέην.

Μεταφέρομεν τὸν ἀναγνώστην ἡμῶν εἰς Ἀργυρόκαστρον, πόλιν ἔχουσαν ἀντέρισμα τὰ Ἀκροκεραύνεια, ἧς τινος οἱ κάτοικοι κατὰ τὸν κύριον Ῥαοὺλ Ῥοσχέτην θεωροῦνται ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων τῆς Ἠπείρου λαῶν (α), οὐχὶ μακρὰν τοῦ Ἀώου καὶ ἀντικρύζουσα τὰ ὄρη τῆς Θεσπρωτίας.

Ὀλίγαι πόλεις χαίρουν θέαν τερπνοτέραν τῆς ὀρεινῆς φύσεως, ἐφ' ἧς αἱ οἰκοδομαὶ ταύτης ἐγείρονται. Ἑκάστη δὲ τῶν λιθίνων τούτων οἰκοδομῶν ὡς πύργος μετὰ πολλῶν τουφεκίθρων κλιμακωτῶν ἐπάλξεων τότε ἐκτισμένη παρίστα ποικίλην ψαλιδωτὴν ἄποψιν ἀξίαν τῆς γραφίδος τοῦ μᾶλλον περιωνύμου καλλιτέχνου.

Βαθεῖς ῥύακες σπειρῶν παντοίων κυλιόμενοι ὁρμητικῶς εἰς τὸ βάθος ὑψηλῶν φαράγγων ἢ κρημνιζόμενοι θορυβωδῶς ὡς καταρράκται ἐκ βράχων ἀποτόμων, ἐφ' ὧν ἠγείροντο πυργώματα μεμονωμένα περιέβρεχον τοὺς πρόποδας τῶν τριῶν ὑψηλῶν ἀκρωτηρίων, ἐφ' ὧν ἡ ὀρεόπολις αὕτη ἀνίστατο.

Ἀλλ' ὅπερ πλεῖον μᾶλλον ἤθελε καταπλήξει τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ περιηγητοῦ, ἦσαν αἱ τολμηρῶς ἐρριμέναι γέφυραι ἐπὶ τῶν ἀχανῶς χαινόντων φαραγγῶν τὰ πλήρη ξενοτροπίας τρία ἀκρωτήρια, ἡ πολεμικὴ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν συνοικιῶν καὶ τὸ λαβυρινθῶδες τῶν ἐκκρεμῶν πύργων, ἅτινα συνίστων τότε τὸ ῥωπογραφικὸν τῆς πόλεως.

(Ἀκολουθεῖ).

(α) Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι ὑπὸ Raoul Rochette τόμ. Α' σελ. 218—219.

95 ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

—

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

—

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΑ΄.

—

Ὁ χορὸς τῆς κομίσσης Βολιμβρόκ

Ὕστερον πάντων εἶνε σύζυγός μου ὁ Σκοπελίδης, εἶνε ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου διότι μοὶ ἔδωσε προφορικῶς καὶ ἐγγράφως τὸν λόγον του καὶ διότι εἶνε ὁ μόνος κατοικῶν τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν ψυχήν μου μετὰ τεταραγμένου νοὸς ὑπετραύλιζεν ἡ Ἄννη Κίερμαν φανερῶς εἰς μεγάλην ταραχὴν τὰς φρένας ἔχουσα.

Θὰ ἔλθω ἀπόψε νὰ σὲ εὕρω. Ἔχεις ἀνάγκην βοηθοῦ καὶ ἐγὼ κατὰ χρέος εἶμαι ὁ τοιοῦτος. Θ' ἀναχωρήσω ἀμέσως ἐντεῦθεν ἵνα ἄρω τὰς ὑποψίας τῆς λαίδης Καραδὸκ καὶ τῶν θυγατέρων μου, θὰ εἴπω ὅτι πηγαίνω εἰς τὸ κλοὺμπ μου ὅπως παίξω οὐΐστ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θὰ μὲ περιμένουν. Μετὰ δύο ὥρας ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦδε, ἀναχωροῦσα θὰ μ' εὕρῃς περιμένοντα οὐχὶ μακρὰν τῆς κατοικίας σου· καιρὸς νὰ εἰσέλθωμεν... ἔχομεν πολλὰ νὰ συνδιαλεχθῶμεν ὁμοῦ ἀπόψε.

Σιγῶσα, ἐπιδοκιμάζουσα, ἀποδοκιμάζουσα, ὑπήκουσα ὡς σφάγιον ἠκολούθησεν ἡ σκληρὰ τίγρις ἐκεῖνον ὃν ἀπεστρέφετο, ἐμίσει πνέουσα πῦρ ἐκδικήσεως καὶ ἐφοβεῖτο διότι ἦτο ὁ μόνος γινώσκων τὴν πηγὴν αὐτῆς.

Εἰσερχόμενοι ἐν τῇ αἰθούσῃ αἱ δύο θυγατέρες τοῦ συνταγματάρχου ἐπλησίασαν αὐτούς. Ὁ γενναῖος συνταγματάρχης ἐπαρουσίασεν ἐκ δευτέρου τὴν βαρώνην Σκοπελίδου πρὸς τὰς θυγατέρας του, εἶτα δὲ πρὸς τὴν ἰδίαν σύζυγόν του διὰ θερμῶν ἐπαίνων, ὑπερυψώνων τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀρίστου τῶν φίλων του κ. Σλοπελίδου, παρακαλῶν συγχρόνως τὴν λαίδην Καραδὸκ νὰ κατατάξῃ αὐτὴν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐκλεκτῶν φίλων της.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἦσαν ἐχέγγυον τῆς εἰλικρινείας τῶν ὑποσχέσεων τοῦ συνταγματάρχου καὶ νέον μάθημα ὑψηλοῦ διδάκτορος τῆς ἠθικῆς πρὸς μαθήτριαν ἣν οὗτος ἄλλοτε μικρὰν καὶ ἀθῴαν λαβὼν ἐκ τῆς χειρὸς ἔθεσεν δι' ὠθήσεως ἀπανθρώπου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς κακίας.

Ἐδεῖτο οὐχὶ ἡ σύστασις τοῦ συνταγματάρχου πρὸς τὴν λαίδη Καραδὸκ ὅπως αὐτὴ ἐρωτευθῇ μετὰ τῆς Ἀφροδίτης τούτης περισσότερον ἢ ὅτι ὁ ἴδιος σύζυγός της. Ὁ τοιοῦτος ἀπόκρυφος καὶ μυστηριώδης μαγνητισμὸς ἢ ἠλεκτρισμὸς ἐπικρατεῖ ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἡ σύζυγος ἔχει ὡς καλλιτέραν φίλην τὴν παλλακίδα τοῦ συζύγου της καὶ ὁ σύζυγος ἔχει ἄριστον τῶν φίλων του τὸν φενακίζοντα τοῦτον ὑπὸ τὰ ὄμματά του.

Ἄς δώσῃ ὅστις δύναται τὴν ἐξήγησιν τῶν τοιούτων φαινομένων.

Διὰ πολλὴν ὥραν συνδιελέγετο ἡ ἀγαθὴ λαίδη Καραδὸκ μετὰ τῆς βαρώνης καὶ δὲν διεχωρίσθησαν ἢ μόνον ὅτε ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ἐξαισίας καλλονῆς τὴν ἐπαύριον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γροβενὸρ μέγαρόν της νὰ λάβουν ὁμοῦ τὸ κεντινὸν καὶ ἐξέλθουν ὁμοῦ διὰ τῆς ἁρμαμάξης της εἰς τὸ Χαΐτ-Πάρκον.

Ἡ Ἄννη Κίερμαν διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς ᾐσθάνετο κοσμοπαθής. Ἐπὶ τῆς καρδίας της ἔπιπτον ὡς διὰ κοτταβισμοῦ σταγόνες ἠθικοποιήσεως. Ὁ ἔντιμος βίος παρουσιάζετο ὡς πανόραμα τερπνοῦ παραδείσου ἐνώπιόν της, πλὴν ὅταν ἀνελογίζετο τίνι τρόπῳ εἰσῆλθεν ἐντὸς τούτου διὰ τίνος θυσίας ὤφειλε νὰ διατηρηθῇ, καὶ ἂν ἠδύνατο νὰ διατηρηθῇ ἄνευ ἀκαταπαύστων τῆς καρδίας σφοδρῶν παλμῶν καὶ σκληρῶν τῆς ψυχῆς ὑποψιῶν· ἐπεθύμει κάλλιον νὰ εἶνε μακρὰν τῆς σφαίρας ταύτης μέχρις ὅτου γενῇ νόμιμος σύζυγος τοῦ ἀνδρὸς οὗτινος ἤδη τ' ὄνομα οἰκειοποιήθη ἐνοχοποίησε καὶ δι' οὗ ἐπάτει ἐπὶ τῆς σφαίρας αὐτῆς.

Οὐδέποτε ἄλλοτε δὲν ἐκαρφώθη ἐντὸς τῆς καρδίας, τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας της ἡ σταθερὰ ἀπόφασις νὰ πείσῃ τὸν κ. Σλοπελίδην νὰ τὴν νυμφευθῇ ὅσον ἀπόψε. Ἀπεφάσισεν μετὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀγορασθέντων κτημάτων εἰς ὄνομά της ν' ἀναχωρήσῃ πάραυτα δι' Ἰρλανδίαν πρὸς ἀναζήτησίν του.

Ὁ δυστυχὴς πρίγκιψ Βαθύπετρος πολλὰ μικρὸν ἠδυνήθη νὰ προσεγγίσῃ τὴν φίλην του τὴν ἑσπέραν ταύτην· ἦτο τόσον περιζήτητος ὥστε ποτὲ δὲν εὗρεν αὐτὴν μόνην. Ἄλλως τε διενοεῖτο καὶ οὗτος ὁποία λαμπρὰ πριγκίπισσα Βαθυπέτρου ἤθελεν ἀναδειχθῇ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ ὁποία τρυφερὰ καὶ ἐνάρετος σύζυγος ἐν τῷ οἴκῳ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἐπικατάρατος οὗτος καὶ ἀνάξιος νύζυγός της ὁ ἱππότης Σκοπελίδης.

Ἐσβέννυτο ὁ τάλας γέρων εἰς λαβύρινθον συλλογισμῶν! Τίνι τρόπῳ ἠδύνατο νὰ συμβιβάσῃ τὰς περιστάσεις! Ἐπάτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀντεραστοῦ. Ἀντίπαλόν του εἶχε νέον σύζυγον. Οὗτος δὲ οὐχὶ ἐντὸς τῶν χρησμοφόρων βίβλων τῆς Δελφικῆς Σιβύλλης Ἡροφίλης ἀλλὰ ἐντὸς τῶν ἀλανθάστων, ὅλων τῶν τριῶν θυγατέρων τῆς Θέμιδος τῶν δεσποινῶν τοῦ μέλλοντος ἦτο γεγραμμένον νὰ καταβῇ εἰς τὰς μονὰς τῶν μακάρων πολλὰ ἔτη πρὶν τοῦ κ. Σκοπελίδου. Δὲν ἠδύνατο ἄρα νὰ προσδοκᾷ τὴν χηρείαν τῆς βαρώνης.

Ἂν ἡ Ἄννη Κίερμαν ἦτο μεῖον φιλήδονος ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ διαφορετικά, καὶ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄναρ αὐτῆς. Ὤφειλε καταποντιζομένη νὰ δράξῃ πρὸς σωτηρίαν της ὅλαις δυνάμεσι τὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Ὠκεανοῦ τῆς κοινωνίας ἐν τῇ δευτέρᾳ νηπιότητί του ἐπιπλέοντα τοῦτον πρίγκιπα Βαθύπετρον.

Δὲν ἦτο οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ ἐσχάτη ψυχὴ ἡ ἀπολέσασα λαμπρὰν εὐκαιρίαν ἐν τῷ τρισαθλίῳ τούτῳ βίῳ. Ἀλλ' ἡ τίγρις ἀνεκάλυπτε πρώτην φορὰν ὅτι ἠγάπα σφοδρῶς ἅμα ἤκουεν ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἔρωτός της προέκειτο νὰ νυμφευθῇ ἄλλην.

Κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου διέταξε τὴν ἅμαξάν της καὶ τότε πλεῖστοι κομψοὶ κύριοι ἐπροθυμοποιοῦντο νὰ δώσουν τὸν βραχίονά των πρὸς τὴν καλλονὴν καὶ συνοδεύσουν κάτω. Φιλοφρόνως καὶ φιλομειδῶς ηὐχαρίστησε πάντας εἰποῦσα ὅτι ὑπεσχέθη πρὸς τὸν πρίγκιπα Βαθύπετρον τὸν ἰδικόν της· τῆς ἡλικίας τοῦ κόμητος οὔσης τῆς ἀσπίδος αὐτῆς οὐδεὶς δυσηρεστήθη, ὁ δὲ ἀγαθὸς γέρων ὑπερήφανος ὡς ὁ Ἀγαμέμνων κατεβίβασε τὴν Βρησηΐδα του κάτω τῆς κλίμακος καὶ ἀνεβίβασε αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἁμάξης της δι' ἐκτάκτου Galanterie. Ἐστάθη τινὰ λεπτὰ ἀσκεπὴς παρὰ τῇ θυρίδι τοῦ ὀχήματος ἀντήλλαξεν ὀλίγας λέξεις μετ' αὐτῆς.

Τὴν ἰδίαν στιγμὴν διῆλθεν ἐκ τοῦ ἄλλου παραθύρου νέος καπνίζων καὶ βραδυπορῶν ὅστις ἔθηξε πολλάκις δυνατὰ ὅπως ἑφελκύσῃ τὴν προσοχήν της. Ἦτο ὁ ἄφρων Οὐάτγουερθ ὅστις γνωρίζων τὸν οἶκον τῆς κομίσσης Βολιμπρόκ, ἦλθε καὶ περιεφέρετο ἔξωθι παραφυλάττων τὴν ἅμαξαν τῆς βαρώνης μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἠδύνατο νὰ τὴν ἴδῃ ἴσως καὶ τῆς ὁμιλήσῃ καπνίσας ὑπὲρ τὰ δέκα σιγάρα διαδοχικῶς, ῥίπτων τὸ ἓν μετὰ τὸ ἕτερον πρὶν τελειώσουν ὡς ἀνάξια τῆς γεύσεώς του ἂν καὶ ἦσαν σιγάρα τοῦ ἡμίσεως σελινίου ἕκαστον. Ἐν τῇ παραφροσύνῃ τοῦ ἔρωτός του ἠγνόει καὶ οὗτος τί ἐποίει.

Ὁ ὀξυδερκὴς ὀφθαλμὸς τῆς βαρώνης τὸν διέκρινε εἰς τὸ ἡμίφωτον τῆς ὁδοῦ καὶ ὡσαύτως ᾐσθάνθη ἀηδίαν ὥστε μ' ὅλις ὁ πρίγκιψ ἀπεμακρύνθη διέταξε πάραυτα οἱ ἵπποι της νὰ τεθοῦν εἰς τάχος, οὔτε κἂν ἔστρεψε τὴν κεφαλήν της ἐκ τῆς πλευρᾶς ἐκείνης τοῦ ὀχήματος τοὐναντίον ἔστρεψε τὰ νῶτα της ὅπως μὴ τοῦ δώσῃ εὐκαιρίαν περισσότερον νὰ προσεγγίσῃ.

Ἅμα τελειώσῃ ἡ μεταφορὰ τῶν κτημάτων καὶ τὰ λάβω εἰς τὴν κατοχήν μου π α ρ α κ α τ ι ν ά δ α ! (Snub) ξεφορτώνομαι καὶ σὲ μεγαλοφώνως ἐπρόφερε μετ' ἀθυμίας ὅταν ἡ ἅμαξά της ἐκεῖθεν ἀπεμακρύνθη σὺ καὶ οἱ κ. Μπὶλ ὅπου ἐγγυήθητε θὰ πληρώσητε τὰ συναλλάγματα εἰς τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου upon my word of honour.

Ὁ κ. Οὐάτγουερθ ἐζήτησε δὶς νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἡ λαίδη Πάλμερστων ἦτο ἐπάνω προσκεκλημένη πλὴν οἱ Φλάνκοι ἤρχισαν νὰ τὸν ἐμπαίζουν διὸ ὑπερηφάνως ἀπεμακρύνθη διαννοσύμενος τὴν βαρώνην, τὸ προξενεῖον καὶ τὸν κύκλον τοῦτον ἐνῷ συντόμως ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ. Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα του ἃ πρὸ ἡμερῶν δὲν εἶδε εὑρίσκοντο οὐχὶ μακρὰν τῆς Βελγέβριας καὶ ὅμως πεζὸς ἐπέστρεψε πάλιν πλήρης συλλογισμῶν εἰς τὰ νέα δώματά του τοῦ Old-Bond Sreet, ἐπιλήσμων καὶ τῆς ἰδίας ὑπάρξεως τῶν ἀθῴων τούτων ὄντων.

Ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκόν της περὶ τὴν 2 μ. μ. καὶ ἀπέπεμψε τὴν ἅμαξαν της εἰς τοὺς σταύλους ἡ ἡρωΐς ἡμῶν, εἶτα δὲ ἤνοιξε τὴν θύραν εἰς τὸν συνταγματάρχην Καραδὼκ ὅστις καὶ διέμεινε μέχρι τῆς ἑνδεκάτης τῆς ἐπαύριον ἐντὸς τούτου.

Ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Τὼμ δὲν ἐκοιμήθη οὔτε τὴν νύκτα ταύτην ἐν τῷ οἴκῳ, ἐξημερώθη ἐν τῷ σφαιριστηρίῳ ἐνῷ ἔχασε ἑτέρας λίρας πέντε καὶ εἴκοσι, καὶ ἐνῷ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης τὴν ἐπαύριον εὑρίσκετο οἰνόθρυπτος.

—

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἐξελθοῦσα τοῦ οἴκου μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ συζύγου της ἡ κ. Οὐάτγουερθ μὲ βαρεῖαν καρδίαν ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ Φούλαμ ὁδόν. Ἐπεριπάτει σύννους καὶ μελαγχολικὴ ἀγνοοῦσα τί ὤφειλε νὰ κάμῃ. Κατηύθυνσεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Βρόμπτων. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν εὑρέθη ἔξωθι τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς Πικαδίλλην. Ἀντικρύ της ἦτο ἡ εἴσοδος τοῦ Χαΐτ Πάρκ. Εἰσῆλθε καὶ ἐκάθισε διὰ πολλὴν ὥραν ἐπὶ ἑνὸς ἑδωλίου. Ἔκλαυσε πικρῶς ἀλλεπαλλήλως καὶ πάλιν ἐνίσχυε τὴν καρδίαν αὐτῆς. Διεννοεῖτο ὅτι ἔδει νὰ θέσῃ ἐν ἐνεργείᾳ πρὸς χάριν τῶν τέκνων της πάσας τὰς διανοητικὰς καὶ σωματικάς της δυνάμεις καὶ ὄχι νὰ ἐπιτρέψῃ πρὸς ἑαυτὴν νὰ καταβληθῇ.

Τὴν δωδεκάτην ὥραν ἤρχισεν ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Λονδίνου κόσμος νὰ συσσωρεύηται ἐν τῷ πάρκῳ ἔφιπποι ἢ ἐφ' ἁμαξῶν.

Ἡ δυστυχὴς αὕτη κυρία ὠρθώθη καὶ ἐξῆλθεν ἀρτιδάκρυτος εἰς τὴν ὁδὸν Πικαδίλλη. Ἅπαξ ἐπὶ τῆς εὐρείας καὶ πολυτρόβου ταύτης ἀγυιᾶς ἀπεφάσισε νὰ προβῇ μέχρι τῆς ἑτέρας ἄκρας, ἔνθα ἦτο τὸ κατάστημα τοῦ κ. Μπὶλ καὶ ζητήσῃ τὸν σύζυγόν της. Ἀφίχθη εἰς τὴν θύραν του ὅτε συγχρόνως ἓν ὡραῖον ὄχημα ἐκ τῶν λεγομένων Coupé συρόμενον ὑπὸ δύο χιονωδῶν λαμπρῶν ἵππων ἐστάθη καὶ κυρία μικρὰ μελαγχροινὴ ἐνδεδυμένη μετ' ἐξόχου πολυτελείας ἐπήδησεν ἐλαφρῶς ἐκ τούτου καὶ κατεσπευσμένως εἰσῆλθε πρώτη. Ἡ κ. Οὐάτγουερθ τὴν ἠκολούθησεν. Ἦτο ἡ κόμισσα Λασχατὼ ἢ μᾶλλον ἡ μικρὰ Μαρῆ.

— Εἶνε ἐνταῦθα ὁ κ. Οὐάτγουερθ, ἠρώτησεν.

— Ὄχι κυρία κόμισσα ἀπεκρίθη ὁ γραμματεὺς πρὸς ὃν ἀπετάνθη.

— Mon Dieu ! mon Dieu ! ποτὲ δὲν εἶνε ἐδῶ καὶ τὸν ἔχω σήμερον τόσην ἀνάγκην διὰ τὸ κτῆμα τὸ ὁποῖον θὰ πωλήσω.... τοῦ ἐδώσατε τὴν ἐπιστολήν ἣν χθὲς σᾶς ἔδωσα ; Εἶπε μετ' ἐξάψεως καὶ ζωντανῆς ἀνησυχίας ἐν τῇ Γαλλικῇ προφορᾷ της οὐδεμίαν δίδουσα προσοχὴν εἰς τὴν ὄπισθέν της κυρίαν. Ὑπῆρχε τοιαύτη ἐλαφρὰ συμπεριφορὰ εἰς τὰς κινήσεις τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ εἰς τὸν τρόπον μεθ' οὗ ἐπρόφερε τ' ὄνομα Οὐτγουερθ, ὥστε τὸ ἔμφυτον τῆς συζύγου αἴσθημα διὰ μιᾶς διήγειρε ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς κ. Οὐάτγουερθ σφοδρᾶς ὑποψίας· ᾐσθάνθη, ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη νέα καὶ ὡραία μὴ συνοδευομένη ὑπ' οὐδενὸς Κυρίου δὲν ἐζήτει τὸν σύζυγον αὐτῆς δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις. Πλὴν ὃ μᾶλλον διήγειρε τὰς ὑποψίας της ἦτο μία ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ ἣν ὁ γραμματεὺς ἔρριψεν πρὸς ταύτην ἀκούσιως.

— Δόσετέ μοι ἓν φύλλον χαρτίου, πένα καὶ φάκελλον ἐπιθυμῶ νὰ τοῦ γράψω τινὰς λόγους. εἶπεν ἡ Γαλλὶς μετὰ βαινούσης ὠχρότητος καὶ ἀνησυχίας ζωντανῆς.

Ὁ γραμματεὺς ὑπήκουσεν αὐτὴ δ' ἔγραψε δύο μόνον γραμμὰς ἐσφράγισε τὸν φάκελλον μετ' ἐπιμελείας καὶ τὸν ἐνεχείρησε τῷ γραμματεῖ συστήνουσα τὴν ἐπίδοσίν του ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Οὐάτγουερθ. Ἦτο τὸ ἴδιον γραμμάτιον τὸ ὁποῖον τὴν ἑσπέραν παρέδωκε πρὸς τὴν βαρώνην ὁ ζητούμενος σύζυγος.

Ἔστρεψε καὶ ἀνεχώρησε βραδέως μὲ τὴν κεφαλὴν ἐρριμένην εἰς τὸ στῆθος, ὡς γυνὴ ἔχουσα τὸν νοῦν πλήρη συλλογισμῶν καὶ τὴν καρδίαν πλήρη ἀθυμίας, ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ὀχήματός της καὶ ἀνεχώρησεν.

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ ἠρώτησε τότε τὸν γραμματέα περὶ τοῦ συζύγου αὐτῆς. Οὗτος, ὅστις τὴν ἐγνώριζε, μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης ἀπεκρίθη ὅτι ἐξῆλθε πρὸ δύο ὡρῶν ὅπως ὑπάγῃ εἰς τὸ Ἄστυ δι' ὑπόθεσιν τινὰ καὶ νομίζει ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐπιστρέψῃ.

— Δύναμαι νὰ τὸν περιμένω ἐδῶ; ἠρώτησε μετὰ δειλίας.

— Μάλιστα κυρία..., εἰσέλθετε εἰς τὸν θάλαμόν του καθίσετε δὲν εἶνε οὐδείς....... ἰδοὺ ὁ «Χρόνος» ὅπως ἀναγνώσητε τὰ νέα εἶπεν ὁ γραμματεὺς λίαν εὐγενῶς καὶ ὡδήγησεν ταύτην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συζύγου της, ἡμικλείων τὴν θύραν.

Ἡ κ. Οὐάτγουερθ διέτρεχε τὴν ἐφημερίδα ἀναγινώσκουσα καὶ μὴ ἀναγινώσκουσα. Φύσει ὑπερήφανος ὅπως μὴ δείξῃ ὅτι εἶνε ζηλότυπος δὲν ἠρώτησε τὸν γραμματέα οὔτε τίς ἦτο ἡ κυρία ἐκείνη, οὔτε τίνος φύσεως ὑποθέσεις εἶχε μετὰ τοῦ συζύγου της.

Εἰς τὸν Χ ρ ό ν ο ν ὑπῆρχε δίκη ἐκτενὴς τὴν ἡμέραν ἐκείνην Κυρίας τινός, ἥτις πάσχουσα ἐκ κλεπτομανίας συνελήφθη διὰ τὴν κλοπὴν τινῶν μανδηλίων ἐντὸς ἑνὸς ἐργαστηρίου καὶ σκληρῶς κατεδιώκετο ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου. Ὁ δικηγόρος Ντὼψ τὴν ὑπερησπίσθη μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ φιλανθρωπίας ὥστε ὁ κριτὴς τὴν παρέπεμψεν εἰς τὸ προσωρινὸν φρενοκομεῖον ἀντὶ εἰς τὴν τακτικὴν δίκην. Ἡ ὑπεράσπισις τοιαύτην ἐντύπωσιν ἐποίησεν πρὸς τὴν κ. Οὐάτγουερθ, ὥστε ἀντέγραψε τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ντώψ, ὅπως τὸν συμβουλευθῇ ἐν καιρῷ ἀνάγκης.

Παρῆλθον δύο ὁλόκληροι ὧραι καὶ ὁ κ. Οὐάτγουερθ δὲν ἐφάνη· γνωρίζομεν, ὅτι ἦτο εἰς τὸ Ἄστυ διαπραγματευόμενος μετὰ τοῦ κ. Λιοπόλτ τὴν πώλησιν τῶν κτημάτων του. Μετὰ δύο ὥρας ἡ ψευδοκόμισσα Λασχατὼ καὶ πάλιν ἐνεφανίσθη καὶ ἤρχισε νὰ ποιῇ σπουδαίας ἐρωτήσεις πρὸς τὸν γραμματέα· ὄχι μόνον ἠρώτα πότε περιμένει τὸν κ. Οὐάτγουερθ ἀλλ' ἠρώτησε μικρὸν τεθορυβημένη ἂν κυρία τις ὑψηλὴ συρομένη ἐπ' ὀχήματος μελανίππου ἦλθε νὰ τὸν ζητήσῃ, εἶνε ἡ ἀγοραστὴς τοῦ κτήματός μου προσέθεσεν ἡ Μαρῆ ὅπως ἄρῃ τὰς ὑποψίας.

(Ἀκολουθεῖ).

95 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

—

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Ὁ Διάβολος μᾶς δεικνύει τί πρέπει τὶς νὰ περιμένῃ ἀπὸ τοὺς ἐξώστας τῶν οἴκων τῶν Ἀθηνῶν καὶ μᾶς δεικνύει τὰ ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀκαριαίως διαδραματισθέντα ὅπως μᾶς ἀποδείξῃ τὴν βάρβαρον κατάστασιν τῆς πρωτευούσης.

κατερχομένη δὲ ἐκ τοῦ σημείου τῆς ἑνώσεως τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ μετ' ἐκείνης τῆς νίκης ὡς ἐξ ὑσπληγγος ἱπποδρόμου τρέχουσα συναναπαντᾶται μὲ τὸ ἁμαξίδιον ἀνατρέπη τοῦτο σφενδονίζει τὸ δυστυχὲς βρέφος ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου ἀνατρέπει τοὺς τρεῖς μείρακας φονεύει τὸν ἕνα καὶ ἐγκαταλείπει τετραυματισμένους βαρέως τοὺς ἑτέρους δύο. Τὸ θέαμα τοῦτο παρεστάθη ἀστραπηδὸν σχεδὸν πρὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν μόλις λαβόντες τὸν ἁρμόδιον χρόνον ὅπως προφυλαχθῶμεν ὅταν μετὰ θρήνων καὶ κραυγῶν ἐμφανίζεται ὁ πατὴρ τοῦ νηπίου καὶ τοῦ φονευθέντος μείρακος διώκων τὸ τρέχον ὄχημα καὶ προσκαλῶν τοὺς γείτονας νὰ κατακρατήσουν τὸν ἁμαξᾶ ὡς φονέα τῶν δύο τέκνων του. Τὶς τολμᾷ νὰ κατακρατήσῃ τοὺς ἀτμορώθωνας ἵππους ; Ὁ πατὴρ βλέπων ὅτι οὐδεὶς τῶν γειτόνων ἢ τῶν διαβατῶν φροντίζει νὰ κατακρατήσῃ τὸν ἀνιλεῶς μαστίζοντα τοὺς ἵππους του καὶ φεύγοντα ἁμαξᾶν ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του ὡς παράφρων σύρει τὸ περίστροφον καὶ ἐκκενώνει ἐξ βολὰς αὐτοῦ ἐξ ὧν οὐδεμία τὸν λαγχάνει, ἐκτὸς μιᾶς φονευούσης δυστυχῆ οἰκογενειάρχην πέντε τέκνων ὅστις προέβαλε τὴν κεφαλήν του εἰς τὸ παράθυρον ὅπως ἴδῃ ὁποῖα αἰτία ἐποίουν τὸν ὑπὸ τὸν οἶκον του θόρυβον ἐν τῇ ὁδῷ.

— Θεέ μου ! Θεέ μου ! τί φοβερὰ σκηνὴ αὕτη !.... ποῖος ποτὲ εἶδε τὰ τοιαῦτα εἰς ἄλλας τοῦ κόσμου πόλεις ; Ἔχεις δίκαιον τρισάλαστε καὶ τρισκακοδεμονέστατε.... Ἀχριμάν ! ἔχεις δίκαιον.... μὲ κάμνεις νὰ συμφωνήσω μετὰ σοῦ ὅτι ἐκ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν διαπραττομένων ἐν τοῖς ὁδοῖς κατανοεῖται εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται οἱ νόμοι, ἡ ἀστυνομία, ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ κοινωνία μιᾶς χώρας.... τί εἶνε τοῦτο πάλιν ;.... ὑπάγωμεν νὰ φύγωμεν ἀπὸ τὴν καταραμένην αὐτὴν ὁδὸν τῆς Νίκης.... ἔπρεπε νὰ τὴν ὀνομάσουν τῆς αἰσχρᾶς Ἥττης ὄχι τῆς Νίκης ... τί ἄλλο, πάλιν κακὸ εἶνε τοῦτο τῶν σκύλων....

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γῆς ἐφώνησε τοὺς ἄνωθι λόγους διότι μόλις οἱ γείτονες παρέλαβον τὸ τετραυματισμένον νήπιον καὶ τὸ πτῶμα τοῦ φονευθέντος μείρακος ὁ δὲ παπὴρ ἐπροσωποκρατεῖτο διὰ φόνον καὶ οἱ ὄχλοι συνεσωρεύοντο ἐντὸς τῆς ὁδοῦ δύο παλληκαράδες ἀκολουθούμενοι ἕκαστος ὑπὸ δύο ἢ τριῶν κυνῶν διαφορετικῆς φυλῆς καὶ διαθέσεως ἐθεώρησαν ἁρμόδιον τὴν περίστασιν νὰ θέσωσι τοὺς κύνας των νὰ μονομαχήσουν ἢ μᾶλλον κατασπαραχθῶσι μεταξὺ τῶν κνημῶν τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν μεσοπορουστάνων τῶν κυρίων ἢ γυναικῶν,

— Σᾶς ἐρωτῶ κυρὰ Εὐρώπη πῶς ἐπιθυμεῖτε νὰ ὀνομάσω τὴν παροῦσαν σκηνήν ; ἱλαροτραγῳδίαν, κωμῳδίαν, δρᾶμα, ἢ τραγῳδίαν ; ἐγὼ τὴν ὀνομάζω τραγῳδίαν τῶν σκύλων διότι οὐκ ὀλίγοι τοῦ πλήθους τούτου συντόμως θὰ προσευθῶσι συνδρομὴ τοῦ δήμου τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν φιλανθρώπων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Παστέρ. Ἀλλὰ θεωρήσατε ὁποῖοι εὔθυμοι θεαταὶ τοῦ πρωτοτύπου τούτου Ἑλληνικοῦ θεάτρου εἶνε οἱ ἀγαθοὶ κλητῆρες. Δὲν τοὺς μένει ἄλλο ἢ ἓν παράθυρον ὅπως ἐκεῖθεν καλλίτερον θεῶνται· ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν θεωρεῖα ἐν τῇ ὁδῷ ἵνα παραμυθηθῶσι πρὸς τοὺς Βέηδες τοῦ χριστιανικοῦ τούτου βασιλείου. Ἔληξεν ὁ Διάβολος ὅστις μεταξὺ πάντων τῶν θεατῶν ἐφαίνετο ὁ μόνος εὐφραινόμενος εἰς τὰ ἐνώπιον των διαδραματισθέντα.

— Εἰπέ μοι ἀείγνητε Δαίμων. Ἐξ ὅλων τούτων τὰ ὁποῖα εἴδομεν ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἐννοεῖς ὅτι θὰ ἐξέλθουν ἀγαθοεργίαι ;.... σὲ ἐξορκίζω εἰς τὸν Κύριόν σου.

— Δὲν χρειάζεται νὰ μὲ ἐξορκίζεις ἀποκαλυπτόμενος τὴν κεφαλὴν καὶ τρέμων εἶπε τὸ ἀείθουρον καὶ πανάρχον πνεῦμα, γνωρίζεις κυρὰ Εὐρώπη ὅτι πάντοτε σοὶ λέγω τὴν ἀλήθειαν εἰς ὅτι μὲ ἐρωτᾷς. Ἐκ τῶν συμβάντων τούτων ἀπορρέουσι πολλὰ κακὰ καί τινα ἀγαθὰ τὰ ἐγκαταστιχούμενα ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ εἱμαρμένου ἐγκαταστιχοῦνται εἰς πίστιν ἡμῶν καὶ χρέος καὶ βάρος τῶν Ἀγγέλων διὰ τὸ μὴ προβλεπτικόν των, τὴν μὴ ταχυεργίαν των τὴν μὴ ταχύνοιάν των, καὶ τὸ μὴ ταχύπτερόν των, ἢ μᾶλλον τὴν μὴ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των ... ἢ τάχα οἱ Ἄγγελοι δὲν βλέπουν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν τοὺς λυσσῶντας ἢ ἑτοιμολύσσους ἀδεσπότους κύνας διατὶ δὲν φροντίζουν νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἐναρέτους τὰ νήπια, τοὺς χρηστοὺς πολίτας ; δὲν εἶνε τοῦτο ἀμέλεια τοῦ καθήκοντος ; δὲν πρέπει νὰ τοὺς τιμωρήσῃ διὰ τοῦτο ὁ Κύριος μου ; ἀποκαλυπτόμενος εἰς τὴν προφορὰν τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου εἶπεν ὁ πολυρραίστης Διάβολος ὅστις δὲν ἄφινε ἐπιχείρημα δι' οὗ νὰ μὴ φαίνεται ἐπαρκέστατος νικητὴς εἰς ἐκεῖνα τῆς γραίας αὐτοκρατείρας.

— Λοιπὸν οἱ κύνες εἶνε ἀδέσποτοι εἰς τὸ θερμὸν τοῦτο κλίμα σκοτοεργατότατε καὶ σκοτοβορέστατε Σατάν... εἶνε ἀδέσποτοι ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς.

— Σεβαστή μοι Αὐγοῦστα εἶνε ἀδέσποτοι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς χώρας ταύτης εἰρωνικῶς εἶπεν ὁ Διάβολος συγχρόνως ἀρχίζων νὰ γελᾷ σπασμωδικῶς ἀνατινάσσων τοὺς ὤμους του ὡς νὰ ἐζήτει νὰ ῥίψῃ ἀπ' αὐτοὺς βαρὺ ἄχθος.

— Τί ἐννοεῖς καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος σκυλοπνίκτα καὶ τραχηλοκόπε δαίμων ;

— Τοῦτο θὰ εἶνε τὸ τερπνότερον θέαμα καὶ θὰ σᾶς κάμω νὰ τὸ ἴδετε μεγαλειοτάτη ὅπως μικρὸν διασκεδάσετε καὶ συγχρόνως τρομάξετε ... ἰδοὺ εὑρισκόμεθα εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου . . . Δεσποινίδες μου δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ δυσανασχετεῖτε διότι ἀναγκάζομαι νὰ εἶμαι συνεπὴς καὶ ἀποδεικτικὸς εἰς ὅσα μὲ προσκαλεῖ ἡ κυρὰ Εὐρώπη νὰ τῆς ἀποδείξω ἔστω καὶ δὲν εἶνε τῆς κοινῆς σεμνότητος.

Ἀλλ' ἡ πραγματικότης τὸ ἀπαιτεῖ εἶπεν ὁ Διάβολος μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης ἀποτεινόμενος πρὸς τὰς δύο λευκοφόρους Παρθένους

—

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ὁ Διάβολος μᾶς δεικνύει ἐν φοβερὸν θέαμα εἰς τὸ παλαιὸν Φάληρον, κατορθώνει δὲ τὴν κυρὰ Εὐρώπην νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἧτταν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν γεγονότων, ἀλλ' ἐπιμένει ὅτι ἡ διόρθωσις δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἄνευ τῆς ἐπαναστάσεως.

Εὑρέθημεν εἰς τὰς ἁμάξας τοῦ ἀτμοτροχιοδρόμου τοῦ φέροντος εἰς τὸ παλαιὸν Φάληρον. Ἦσαν πεπληρωμέναι ἀνδρῶν, γυναικῶν, παίδων, κορασίων καὶ σκύλων ὅλων τῶν φυλῶν.

— Τί πρᾶγμα εἶνε ὅλοι οὗτοι οἱ κύνες Ἀχριμάν ; ἀγριοκυττάζονται ὠμάζουν καὶ γαυγίζουν καὶ ἤθελον κατασπαραχθῇ μεταξύ των ἐὰν ἕκαστος δὲν κατεκρατεῖται διὰ τοῦ περιλαιμίου του. Μοὶ φαίνεται ὅτι οὐδενὸς αἱ κνῆμαι εἶνε ἀσφαλεῖς καὶ πάντες οἱ ἐπιβάται ταξειδεύουν ἐν τρομοκρατίᾳ. Ἰδοὺ εἷς νεοφανὴς τρόπος τοῦ ταξειδεύειν ἐκουσίως ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ πρὸς ἀναψυχὴν εἶπεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη φαινομένη ἀποροῦσα καὶ συγχρόνως καὶ ἡ ἰδία περιδεσμένη.

— Πραγματικῶς πρωτοφανὴς τρόπος. Εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας σας δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἓν κυνάριον ἢ οἷον δήποτε ζῷον ἢ πτηνὸν νὰ εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν ἀλλ' ἔχουν ξεχωριστὸν βαγόνιον διὰ τὰ κτήνη διότι ἡ διεύθυνσις τοῦ σιδηροδρόμου σπουδάζει τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ κοινοῦ ὅλων τῶν ἐπιβατῶν τῶν διαφόρων τάξεων καὶ δὲν θυσιάζει αὐτὰς χάριν τῶν ἀτόμων ὅσον ἐπιφανὲς ἢ πλούσιον ἢ ἐπιρροῆς καὶ ἐὰν εἶνε τὸ ἄτομον. Οὔτε πρὸς χάριν ἑνὸς ἡγεμόνος ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἡγεμὼν ἐνοικιάσει ὁλόκληρον τὴν ἅμαξαν. δι' ἑαυτόν. Εἶπεν ὁ Διάβολος διὰ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ εἰρωνείας.

Ἀφίχθημεν εἰς τὰ λουτρὰ τῶν ἀνδρῶν. Μετ' ὀλίγον ἄνδρες παῖδες καὶ κύνες εὑρέθησαν ἀδέσποτοι ἐντὸς τῆς ἀβαθοῦς λεκάνης τῶν λουομένων. Ἤμεθα οἱ θεαταὶ αὐτῶν ἐξ ἑνὸς τῶν παραθύρων τῶν λουτρῶν.

Οἱ κύνες τῶν διαφορετικῶν διαθέσεων, δηλαδὴ οἱ ρετρίβερς, οἱ μπουλ-ντόγκς, οἱ ποέντερς, οἱ σκάη-τάριερς οἱ νιουφαουλάνδς, οἱ σχίπ-ντόγκς. οἱ μολοσσοὶ καὶ οἱ φοβεροὶ ὀνομέγεθοι μάστιδες ἐπετέθησαν ἀδέσποτοι καὶ ἀκυβέρνητοι ὁ εἷς κατὰ τοῦ ἄλλου ἐγγὺς τῶν γυμνῶν ἀνδρῶν καὶ παίδων, οἵτινες αἴφνης εὑρέθησαν ἐν τῷ κύκλῳ αὐτῶν. Εἰς μάτην οἱ κύριοι τῶν κυνῶν ἐφώναζον καὶ διέταττον διὰ τῶν γαλλικῶν, ἑλληνικῶν ἢ ἀγγλικῶν ὀνομάτων καὶ προσταγμάτων τοὺς κύνας των νὰ παύσουν νὰ ἀλληλοδαγκόνονται. Ἀλλ' οὔτε ἑτοίμων νὰ προσεγγίσουν ὅπως τοὺς διαχωρήσωσι. Ἦτο μία ἀληθής, βαβυλωνία, οἱ κύνες οὔρλιζον καὶ ἐγαύγιζον, οἱ παῖδες κυριευθέντες ἐκ πανικοῦ ἐξῆχον διατόρους φωνὰς καὶ ἐθρήνουν, οἱ ἄνδρες ὑψηλοφώνως διὰ τῶν χυδαιοτέρων φράσεων ὕβριζον τὸν Θεόν, τὸν Ἰησοῦν, τὴν Παναγίαν καὶ τοὺς κύνας καὶ ἠπείλουν αὐτούς, καὶ οἱ μὲν ἔσπευδον βλασφημῶντες νὰ ἐξέλθουν ἐκ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ γνωρίζοντες νὰ κολυμβῶσι προσεχώρησαν πρὸς τὰ βαθύτερα ἵνα ἀποφύγωσι τὸν κίνδυνον καὶ τὰ δείγματα τῶν κυνῶν· ἡ κυανῆ θάλασσα τῇδε κἀκεῖσε ἐχρωματίσθη ἐρυθρὰ καταπλημωθεῖσα ἀφρῶν θρόμβων καὶ πομφολήγων Εἷς ἢ δύο τῶν λουομένων μήτε ἐπρόφθασαν νὰ ἀποφύγωσι τοὺς ὀδόντας τῶν τετραπόδων τούτων.

— Τοιοῦτον φοβερὸν θέαμα τρισκατάρατε Διάβολε ἔκραξεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη ἀμφιβάλλω ἐάν τις δύναται νὰ ἴδῃ εἰς τὰς πλέον βαρβάρους χώρας τῆς γῆς.... θέλεις νὰ μοὶ εἴπῃς ὦ φιλόδορε σατὰν ὅτι δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ προλαμβάνεται τὸ φοβερὸν τοῦτον κακόν ; ἐφώνησεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη.

— Οὐδεὶς τὸν ὁποῖον γνωρίζω ἐγὼ ὦ ἀείφρουρος Σεπτήμου κυρία εἶπεν ὁ Διάβολος διαστέλλων τὸ κάτω χεῖλος τοῦ στόματός του πρὸς τὸ εἰρωνικόν.

— Διατί τρισεξωλέστατε ;

— Διατί ; διότι οἱ κύριοι τῶν κυνῶν εἶνε ὡς βλέπετε οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ σπαθοφόροι ἄλλοι βουλευταί, ὑποψήφιοι ὑπουργοί, ἀνώτεροι λειτουργοί, πλούσιοι χρυσοκάνθαροι, ἀνώτεροι δικασταί, πρώην ὑπουργοὶ καὶ παντοειδεῖς κομματάρχαι ψηφοφόροι ἐφ' ὧν οὔτε παρατήρησιν τινα ἁπλῆν τὶς δύναται νὰ κάμῃ... εἶνε ὡς βλέπετε ὀνόματα ὀγκώδη, εἶπεν ὁ Διάβολος διασαρθώνων τὰ χείλη του.

— Καὶ οἱ νόμοι τῆς χώρας ; καὶ ἡ ἀστυνομία ποῦ εἶνε : ἔκραξεν μετ' ἀγανακτήσεως ἡ κυρὰ Εὐρώπη.

— Οἱ νόμοι κυρά μου ! ποῖοι νόμοι ; ἐὰν οἱ νόμοι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ πρωθυπουργοῦ πῶς θὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ Φαλήρου ;.... δὲν παρατηρεῖτε ὅτι ἐνῷ εἰς τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν τὰς θύρας φρουρῶσι δύο ἢ τρεῖς κλητῆρες διότι οἱ ἴδιοι ὑπουργοὶ γνωρίζουν ὅτι οἱ νόμοι ἐν Ἑλλάδι εἶνε εὐπριστα ἄχυρα εἰς τὴν εἴσοδον τῶν λουτρῶν δὲν ὑπάρχει οὔτε εἷς ἁπλοῦς φύλαξ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς κύνας ἀπὸ τὸ νὰ εἰσέλθωσι ;

— Λοιπὸν τί πρέπει νὰ γίνῃ καὶ διὰ τοῦτο ; Ὁποῖον ἐμβιωτήριον αὗται αἱ Ἀθῆναι !

— Τί πρέπει νὰ γίνῃ ; μία ἐπανάστασις, ἐπανάστασις ὅπως διορθώσῃ τὰ κακῶς κείμενα, ὅπως κάμει νέους νόμους, ὅπως εἰσαγάγῃ τὴν ἐφαρμογὴν τινῶν νέων νόμων ὅπως πρῶτον ἐκβάλῃ ἐκ τοῦ μέσου τοὺς τοιούτους ἀδεσπότους καὶ νοσοτυφοῦντας κυρίους τῶν κυνῶν πρὸς τὴν αὐθάδειαν καὶ μωροσοφίαν τῶν ὁποίων οὐδεμία πλέον λογικὴ οὐδεμία ἰσχὺς ἔχει κῦρος. Οὐδεὶς νόμος, οὐδεὶς χαλινός, οὐδεμία νουθεσία, οὐδεμία τιμωρία ! τὸ συμφέρον καὶ τὸ συμφέρον !.... Ἐπανάστασις ! ἐπανάστασις ! ἡ ἀγαθοεργός, ἡ λαοσωτήριος ἐπανάστασις, ἡ βασιλεοσωτήριος ἐπανάστασις, ἡ μόνη δικηφόρος, καὶ δικαιοπραγὶς ἐπανάστασις. Αὕτη ἔσεται ὁ καικίας ἄνεμος ὅστις θέλει ἐκριζώσει ἐκ τοῦ μέσου τὰ δηλητηριώδη δένδρα ὅστις καθοδηγεῖ πρῖμα λαοὺς καὶ βασιλεῖς πρὸς τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονία ν των.

— Τί μυθροκτυπᾷς αἰωνίως καὶ αἰωνίως ἐπανάστασιν μοχθηρότατε καὶ μνησικακώτατε Διάβολε ; τὶς ὁ ἀληθὴς διαγνώστης τῶν αἰτιῶν καὶ ἀποτελεσμάτων μιᾶς ἐπαναστάσεως ὁ δυνάμενος νὰ εἰπῇ ποῦ θὰ μᾶς φέρει μία ἐπανάστασις, ποῦ θὰ φέρει τὴν δυναστείαν τῆς χώρας αὐτῆς μετὰ σπασμωδικῆς καὶ συγκεκινημένης φωνῆς ἔκραξεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη ἧς ἡ ἀγανάκτησις καὶ διὰ τὴν ἧτταν αὐτὴν ὅρια δὲν εἶχε, διότι ἐξ ὅσων ἐπαρατήρουν ὁ Διάβολος κατεγίνετο νὰ δεικνύει πρὸς αὐτὴν ὅσα ἑκάστου κλάδου τῆς κοινωνίας καὶ ὑπηρεσίας ἐγνώριζεν ὅτι ἦσαν ἀδιόρθωτα διὰ τῶν νόμων, ὄχι διότι δὲν ὑπῆρχον νόμοι τιμωροῦντες τὰ κακῶς κείμενα ἀλλὰ διότι τὰ πρῶτα ἄτομα τῶν κομμάτων, οἱ ἄνθρωποι τῶν ψήφων καὶ τῆς ἐπιρροῆς καὶ οἱ διεφθαρμένοι καὶ διαφθορεῖς πλούσιοι ἐμηδένισαν ἢ ἐξουδετέρωσαν μέχρι ἀγράφου χάρτου ἔτι καὶ τοὺς καλλιτέρους καὶ πρακτικωτέρους νόμους τῆς ἄλλως τε σαθροτάτης λοξοφθάλμου, στρεψοδίκου καὶ ἀπορηματικῆς Μαουερινῆς νομοθεσίας κυρίας αἰτίας τῆς διαφθορᾶς καὶ παρακμῆς τῆς νέας Ἑλλάδος.

— Τίς ὁ ἀληθὴς λέγεις διαγνώστης τῶν αἰτιῶν καὶ ἀποτελεσμάτων μιᾶς ἐπαναστάσεως κυρὰ Εὐρώπη ; ἐγὼ ! ... βεβαίως ἐγὼ ! ... τόσον ταχέως ἐλησμόνησας ὦ αὐτοκράτειρα τῆς Γῆς τί πρὸ μικροῦ σὺ εἶπον τί σοὶ ἀπέδειξα τετραγωνικῶς ; τί ! θὰ ἐπανερχόμεθα πάντοτε εἰς τὰ αὐτά ! δὲν σοὶ εἶπον ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος παράγων τῶν μελλόντων, ὁ ἡγεμὼν τῆς φθορᾶς ὁ μεταπλάττων, μεταλλάζων, μεταβάλλων, μεταγυρίζων μετασχηματίζων μεταμορφώνων, καὶ τελειοποιῶν τὴν ὕλην. Καταστρέφω ὅπως τελειοποιήσω, εἶμαι ὁ μόνος προφήτης τῶν μελλόντων, ὁ μόνος ἐκτελεστὴς τῶν διαταγῶν τοῦ Κυρίου μου !

Πρὸ τῆς προφορᾶς τῶν τελευταίων λέξεων ὁ Διάβολος ἀπεκαλύφθη καὶ ἔκλινε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ στῆθος διὰ τοῦ ταπεινοτέρου τρόπου, καὶ ἔκλινε τὸ γόνυ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ ὡς νὰ εὑρίσκετο ἐνώπιον τοῦ πλάστου του ἵνα προσκυνήσῃ αὐτόν.

(Ἀκολουθεῖ).